Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 592
Marți 29 decembrie 1959

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

Ziua Republicii

Republica noastră împlinește la 30 Decembrie 12 ani. Ce mîndră și bogată a crescut în răstimpul acesta! Fiecare din cei 12 ani care au trecut de cînd poporul nostru a izgonit monarhia hrăpăreață și trădătoare de țară a însemnat o treaptă tot mai sus spre culmile însorite ale socialismului.

Sub conducerea partidului, harnicul nostru popor a transformat Romînia într-o țară cu o puternică industrie socialistă, cu o agricultură în plină dezvoltare pe calea socialismului, și cu o cultură înfloritoare. Uzine și fabrici echipate cu o tehnică modernă, hidrocentrale și termocentrale, furnale de mare capacitate, utilaj petrolifer și minier, aceasta este imaginea forței industriale crescînde a țării noastre. Oriunde ți-ai întoarce privirea vezi mărturiile înnoirilor care se petrec în regiunile țării. De la pădurea de sonde petrolifere care a împînzit cîmpiile Olteniei, pînă la clădirile laminorului de la Roman, ale fabricii de rulmenți din Bîrlad, ale giganticului complex chimic de la Borzești sau ale fabricii de antibiotice din Iași, pretutindeni te întîmpină imaginea unei țări în plină dezvoltare industrială.

Despre avîntul pe care l-a luat industria țării noastre vorbește și faptul că în anul care se încheie producția industrială a înregistrat o creștere de peste 10 la sută față de 1958. Înfăptuind hotărîrile plenarelor C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958 și iulie 1959, care au stabilit un șir de măsuri de mare însemnătate pentru dezvoltarea economiei naționale și ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc, oamenii muncii au realizat însemnate cantități de produse peste plan, obținînd pînă la sfîrșitul anului economii suplimentare de aproape 1.500.000.000 lei.

Mari schimbări s-au petrecut și se petrec în anii regimului democrat-popular și în viața țărănimii muncitoare. Au dispărut din satele noastre conacele și palatele boierești, în care chefuiau stăpînii îmbuibați și în jurul cărora se întindea lumea bordeielor fără foc, cu copii zgribuliți de frig, cu oamenii flămînzi și goi, roși de boli nemiloase, lipsiți de orice asistență medicală și lăsați pradă neștiinței de carte. Cu sprijinul și sub conducerea clasei muncitoare, în frunte cu partidul comuniștilor, țărănimea muncitoare din patria noastră a trecut din lumea întunericului, a asupririi și a suferințelor fără număr, în aceea a luminii, a bunăstării și a perspectivelor mari de viitor. Masele țărănimii muncitoare pășesc cu încredere și hotărîre pe calea arătată de partid, calea belșugului și bunăstării materiale și culturale. Peste 2.600.000 de familii — adică 72,8 la sută din numărul gospodăriilor țărănești — deținînd aproape 6,3 milioane teren agricol — au pornit pînă acum pe drumul agriculturii socialiste. Numărul raioanelor complet cooperativizate se ridică la circa 50, din care 19 sînt colectivizate în întregime. Obiectivul stabilit de Congresul al II-lea al P.M.R. de a asigura pînă la sfîrșitul anului 1960 preponderența sectorului socialist al agriculturii, atît ca suprafață, cît și ca producție-marfă a fost astfel înfăptuit.

Succesele obținute în domeniul organizării socialiste a agriculturii, înzestrarea agriculturii noastre cu un număr mereu sporit de mașini și tractoare, creșterea producției de îngrășăminte chimice, alături de multe alte măsuri, au făcut cu putință ca an de an să sporească producția la hectar. Oamenii muncii de la sate sărbătoresc Ziua Republicii încheind anul în curs cu una din cele mai mari producții de cereale cunoscute la noi în țară: după date preliminare — peste 11.000.000 de tone. Realizări importante au fost obținute pe tărîmul înfăptuirii sarcinilor trasate de Plenara C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958 de a se asigura din producția proprie necesarul de zahăr și ulei. Se realizează an de an producții sporite de fructe și struguri, se obțin progrese însemnate în domeniul creșterii animalelor. Un puternic avînt au luat lucrările de îmbunătățiri funciare, prin care sînt redate agriculturii mii și mii de hectare de teren.

Este deosebit de îmbucurător faptul că în acest an participarea gospodăriilor agricole colective și întovărășirilor agricole la formarea fondului central de produse agricole pe calea contractărilor a crescut de peste două ori în comparație cu anul 1957. In 1959, întregul sector socialist de stat și cooperatist a participat la formarea fondului central de produse agricole cu 76 la sută la grîu și secară, iar la produsele de toamnă se prevede o participare de circa 67 la sută la porumb, circa 70 la sută la floarea-soarelui și 80 la sută la sfeclă de zahăr.

Cum era și firesc, uriașele schimbări petrecute în agricultura noastră în anii puterii populare au îmbunătățit în mod radical traiul maselor țărănimii muncitoare. Țăranul de astăzi nu mai seamănă nici pe departe cu umilitul și necăjitul vremurilor trecute. El este un om liber, stăpîn pe roadele muncii sale, și un participant activ la treburile de conducere a statului. Puterea populară i-a creat toate condițiile pentru ca el și copiii săi să se bucure de o viață tot mai îndestulată și luminoasă. Mii și mii de colectiviști și-au ridicat în anii aceștia case noi, și-au cumpărat mobilă, aparate de radio și televizoare, biciclete.

O și mai puternică înflorire va cunoaște agricultura noastră în noul an care începe. Principala sarcină pe care Partidul a pus-o în fața oamenilor muncii din agricultură pentru anul 1960 este creșterea producției vegetale și animale. Circa 4,4 miliarde lei, cu o pătrime mai mult decît în 1959, vor fi investiți în anul ce vine pentru înzestrarea tehnică a agriculturii cu noi mașini și tractoare, pentru extinderea lucrărilor de îmbunătățiri funciare și consolidarea sectorului agricol socialist. Progrese și mai însemnate vor fi obținute în 1960 pe tărîmul sporirii producției de carne, lapte și lînă, îndeosebi pe baza dezvoltării culturii porumbului pentru siloz.

Succesele obținute pînă acum pe tărîmul dezvoltării agriculturii noastre, entuziasmul cu care oamenii muncii de la sate, alături de întregul popor, au primit luminosul program de activitate cuprins în documentele plenarei C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959 stau mărturie că toate aceste prevederi vor deveni realitate.

Pe linia unui urcuș continuu se înscriu și înfăptuirile dobîndite pe tărîmul dezvoltării artei și culturii. Să ne reamintim numai, de pildă, că analfabetismul, această plagă moștenită de la burghezo-moșierime, a fost lichidat, că față de anii 1938—1939 numărul școlilor medii este mai mare decît dublu, că cel al căminelor culturale a trecut de 12.000.

De importanță esențială pentru obținerea succeselor cu care ne mîndrim e faptul că ne bucurăm de roadele colaborării frățești dintre țările lagărului socialist, că țara noastră primește ajutorul neprecupețit al marii Uniuni Sovietice. Dintr-o semicolonie aflată la cheremul trusturilor imperialiste, cum era în trecut, țara noastră a devenit, în anii puterii populare, o țară liberă, independentă, suverană, al cărei prestigiu pe arena internațională a crescut mult. Glasul ei în favoarea păcii și coexistenței pașnice se face tot mai puternic auzit.

Poporul nostru se mîndrește pe bună dreptate cu realizările obținute în acești ani în toate sectoarele de activitate. Sub conducerea încercată a Partidului el pășește mereu înainte, închinîndu-și toate victoriile sale cauzei păcii și socialismului.

LIBERTATEA

Privim STEMA vie; ea-i inima noastră —
sub soare fierbinte vezi bolta albastră
și brazii cei falnici, ca toți ce luptară
s-aducă lumină în liberă țară...

Privim și porumbul, privim și secara,
și grîul, trifoiul și orzul; iar seara
ne sînt adunate cu drag de combine
— harnice-albine — în munca spre bine.
Privim cum surîde mușcata din glastră
ivirii luminii în liniștea noastră...
In scoici de-abataje viu sapă minerii,
și fierul l-adună cu drag pionerii
că sus la furnale mai mult e oțelul
— nu sabia cruntă... ci plugul ni-i țelul.
Țăranul se bucură de noua lui casă,
Republica-n care i-e munca mănoasă —
Că el e stăpînul cu toți muncitorii...
Și-i doar începutul îmbelșugării!
Privește urcușul prin oameni și fapte;
ascultă... firește, e-un geniu în toate.

Căci hatul și joarda fărîme-s făcute,
și-acele coroane de-o țară urîte
la fel sînt fărîme.
Tu... stea, luminează!
Ca tine, partidul... poporul... veghează.

GEORGE DEMETRU PAN

Lucrările celei de-a VIII-a sesiuni a Marii Adunări Naționale

După terminarea ședinței de lucru, deputații Maria Zidaru, Erou al Muncii Socialiste, Vida Gheza, Leta Dumitru, Chirian Gh. și Buzdură Gh. din regiunea Baia Mare se consultă în vederea participării la discuții
Foto: MIHAI POPESCU

Sîmbătă, 26 decembrie, s-au deschis lucrările celei de-a 8-a sesiuni din actuala legislatură a Marii Adunări Naționale a R. P. Romîne.

Deputații au primit cu puternice aplauze pe conducătorii partidului și statului.

În loja din dreapta incintei au luat loc tovarășii: Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Nicolae Ceaușescu, Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroș, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, general de armată Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Janos Fazekaș, Vladimir Gheorghiu, Alexandru Bîrlădeanu, Atanase Joja, Gherasim Popa.

În loja din stînga incintei au luat loc tovarășii Ion Gheorghe Maurer, Mihail Ralea, Anton Moisescu, Gheorghe Stoica și membrii prezidiului Marii Adunări Naționale.

La deschiderea sesiunii au asistat șefi ai misiunilor diplomatice acreditați la București. Au fost de față de asemenea conducători ai instituțiilor centrale, ai organizațiilor obștești, fruntași în muncă din întreprinderile Capitalei, oameni de știință și cultură, ziariști romîni și corespondenți ai presei străine.

Tovarășul Constantin Pîrvulescu, președintele Marii Adunări Naționale, a deschis lucrările sesiunii.

Marea Adunare Națională a adoptat în unanimitate următoarea ordine de zi:

1. Validarea alegerilor parțiale de deputați din 17 mai 1959.
2. Proiectul de lege pentru aprobarea Bugetului de Stat al R. P. Romîne pe anul 1960.
3. Proiectul de lege pentru modificarea articolelor 52 și 58 din Constituția R. P. Romîne cu privire la durata mandatului deputaților în sfaturile populare.
4. Apelul Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la dezarmarea generală și totală.
5. Proiectul de lege pentru ratificarea decretelor emise de Prezidiul Marii Adunări Naționale.

La primul punct al ordinei de zi deputatul Demostene Botez, raportor al Comisiei de validare a Marii Adunări Naționale, a prezentat raportul comisiei.

Marea Adunare Națională a votat validarea mandatelor de deputați în Marea Adunare Națională ale tovarășilor Silviu Opriș, circumscripția electorală Bicaz, regiunea Bacău, Gh. Necula, circumscripția electorală Alexandria, regiunea București, Ion Popescu-Puțuri, circumscripția electorală Arcani, regiunea Craiova, și Maria Rosetti, circumscripția electorală Călimănești, regiunea Pitești.

Trecîndu-se la al doilea punct al ordinei de zi, din însărcinarea Consiliului de Miniștri al R. P. Romîne, ministrul Finanțelor, tovarășul Aurel Vijoli, a prezentat proiectul Bugetului de Stat al R. P. Romîne pe anul 1960. Totodată, potrivit legii bugetare, ministrul Finanțelor a supus spre aprobarea Marii Adunări Naționale cifrele definitive privind execuția Bugetului de Stat pe anul 1958 și a prezentat cifrele preliminare asupra execuției Bugetului de Stat pe anul 1959.

Președintele Marii Adunări Naționale a anunțat apoi închiderea ședinței primei zile, pentru a da posibilitatea comisiilor economico-financiare, de politică externă, administrativă și juridică să-și poată continua lucrările în legătură cu problemele ordinei de zi a sesiunii.

Luni au continuat lucrările celei de a 8-a sesiuni a Marii Adunări Naționale a R.P. Romîne.

In ședința de dimineață, prezidată de tov. Petre Drăgoescu, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale, deputatul Constantin Scarlat a prezentat raportul Comisiei economice financiare asupra proiectului Bugetului de Stat al R.P. Romîne pe anul 1960.

La dezbaterea proiectului de buget au luat cuvîntul deputații Florian Dănălache, circumscripția electorală Rahova, orașul București, Maria Zidaru, circumscripția electorală Halmeu, regiunea Baia Mare, Silviu Opriș, circumscripția electorală Bicaz, regiunea Bacău, Gheorghe Stoian, circumscripția electorală Orașul Vechi, regiunea Stalin, Vasile Vîlcu, circumscripția electorală Constanța Vest, regiunea Constanța, Larisa Maicu, circumscripția electorală Mărășești, orașul București, Petru Carcea, circumscripția electorală Mălini, regiunea Suceava, Trofin Bumbaș, circumscripția electorală Tîrnăveni, regiunea Stalin și alți deputați.

La ora cînd închidem ediția lucrările sesiunii continuă.

ÎNSUFLEȚIȚI DE CUVÎNTUL PARTIDULUI

Oamenii muncii din agricultură obțin importante succese

Toate gospodăriile de stat din regiunea Suceava sînt rentabile

Toate gospodăriile agricole de stat din regiunea Suceava își încheie bilanțul din anul acesta cu beneficii. Zece gospodării din cele 21 ale regiunii au realizat beneficii peste plan, iar unele din ele și-au dublat beneficiile planificate. De pildă, gospodăriile Cătămărești, Coțușca și Vlăsinești au obținut beneficii de peste un milion deși aveau planificat, respectiv, cîte 457.000, 417.000 și 381.000 de lei. Gospodăria Mîndrești și-a mărit beneficiile de peste opt ori față de plan.

„Secretul" rentabilizării stă în producții sporite și prețuri de cost scăzute la principalele produse, în îndeplinirea integrală a planului de livrări. La gospodăria de stat Cătămărești, de exemplu, prețul de cost al tonei de grîu a fost de 391 de lei, al tonei de floarea-soarelui de 814 lei, al hl. de lapte la 104 lei. Gospodăria agricolă de stat Mîndrești a produs grîul cu 435 de lei tona, laptele cu 108 lei hl, porumbul cu 480 lei tona. Datorită prețurilor de cost scăzute și-au depășit beneficiile planificate și gospodăriile Vlăsinești, Liteni, Dîngeni, Mihălășeni, Progresul.

Organizațiile de bază de partid, consiliile gospodăriilor și comitetele de întreprindere din toate unitățile au mobilizat pe fiecare muncitor, tehnician și inginer să obțină pe lîngă prețuri de cost mici și producții peste plan. Așa s-a ajuns ca majoritatea gospodăriilor să-și realizeze planul de producție. Unele gospodării l-au depășit simțitor. Gospodăria din Mîndrești, de pildă, și-a depășit planul producției globale cu 40 de procente.

Rezultatele obținute în 1959 trebuie să constituie pentru gospodăriile de stat sucevene o bază de pornire pentru obținerea de noi succese în anul 1960.

V. R.

Lucrări de îmbunătățiri funciare pe 42.000 ha

In ultimii ani în regiunea Oradea au fost făcute lucrări de îmbunătățiri funciare cu sprijinul țăranilor muncitori pe circa 42.000 ha de terenuri slab productive. Pe aceste terenuri, colectiviștii și întovărășiții din raioanele Criș, Salonta, Săcueni, Marghita, Șimleu, Ineu și altele au obținut în acest an producții de două ori mai mari decît acelea realizate în trecut.

Un nou sat colectivizat

In aceste zile în satul Vezendiu, raionul Carei, s-a înființat o gospodărie agricolă colectivă, în care au intrat toate cele 318 familii din sat cu 964 ha teren, 48 vaci, 44 boi, 170 cai și importante unelte agricole. Noua gospodărie colectivă a primit denumirea de „30 Decembrie", iar ca președinte a fost ales tov. Marin Gheorghe.

La sărbătoarea colectiviștilor din Vezendiu, care a avut loc în sala căminului cultural din localitate, au participat colectiviști și întovărășiți din Tiream, Portita, Irina, Dindești și din alte părți.

La sfîrșitul festivității echipa căminului cultural a prezentat unt frumos program artistic.

POP VASILE
corespondent

Azi la Furculești

Dacă vă uitați pe hartă prin părțile Alexandriei, Furculeștii nu-s mai mari de un punct, cît o gmălie de ac. Dar să poposim puțin pe aceste meleaguri. Fotoreporterul nostru care a trecut cu puțin timp înaintea noastră are de lucru, nu glumă.

1). Dar ce-i oare în această clădire, albă, semeață, cu etaj și porticuri? Căminul cultural. Frumoasă clădire. Cit trebuie să fie de mîndri de ea furculeștenii. Dar să intrăm puțin înăuntru. Iată, biblioteca: are 5.100 de volume și peste 900 de cititori. Sala de spectacole are peste 400 de locuri. La spectacolele pe care le dau aci brigada artistică de agitație, corul, păpușarii, e greu să găsești un loc liber.

Și am mai putea adăuga ceva: zilele acestea căminul cultural și-a cumpărat aparat de proiecție. In anul 1960 furculeștenii vor avea deci cinematograf permanent. Alt prilej de temeinică bucurie.

2). Comuna Furculești este în întregime cooperativizată. Pe drumul vieții noi, al agriculturii socialiste au pășit sute de familii de țărani muncitori. Să intrăm puțin în casa colectivistului Nica Marin. Fotoreporterul a surprins la masă întreaga familie. Pentru cele 756 zile-muncă efectuate în gospodăria colectivă, Nica Marin și familia lui au primit peste 3.000 de kg. cereale, 4.536 de lei, 96 de kg zahăr, ulei, vin, brînză, furaje etc.

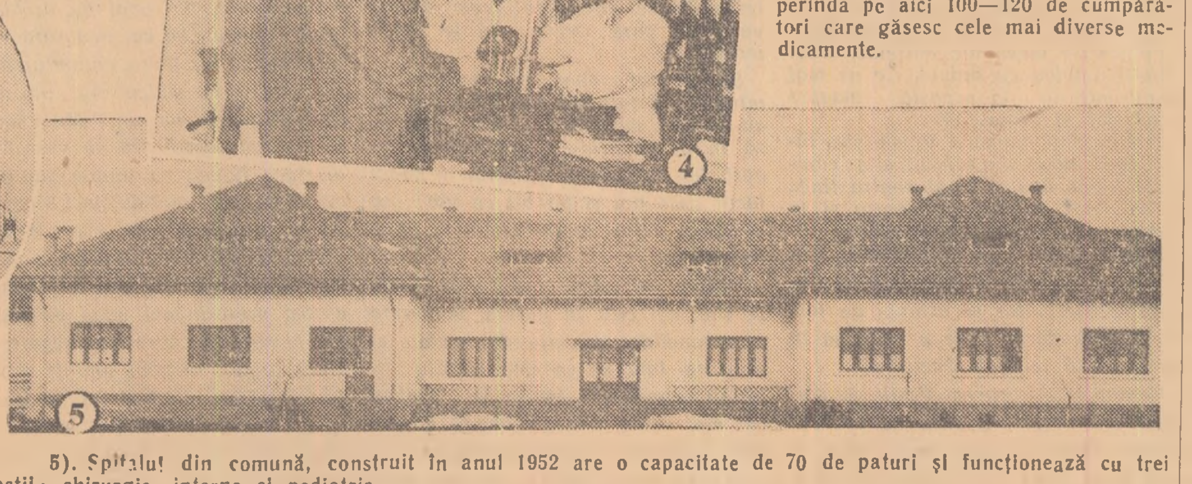
Gospodăria colectivă i-a adus belșugul în casă. Despre bunăstarea lui am mai putea scrie încă multe rînduri; consemnăm însă numai două fapte recente: și-a cumpărat mobilă nouă și aragaz.

3). Despre stația de radioficare, furculeștenii au numai cuvinte bune. Dovadă e și faptul, că aproape toți locuitorii și-au instalat difuzoare, deși mulți dintre ei au și aparate de radio.

4). O firmă mare, galbenă ne atrage atenția să nu uităm că în Furculești funcționează o farmacie. Zilnic se perindă pe aici 100—120 de cumpărători care găsesc cele mai diverse medicamente.

5). Spitalul din comună, construit în anul 1952 are o capacitate de 70 de paturi și funcționează cu trei secții: chirurgie, interne și pediatrie.

Acestea sînt numai cîteva imagini din comuna Furculești, raionul Alexandria, o comună obișnuită a patriei noastre, în viața căreia și-au pus adînc pecetea transformările revoluționare ale zilelor noastre.

Text: LUCIAN CURSARU Foto: D. CONSTANTINESCU

S.M.T. Babadag a terminat reparațiile

Angajamentul luat de mecanizatorii S.M.T.-ului Babadag, regiunea Constanța, ca în cinstea zilei de 30 Decembrie să termine reparațiile la tractoare în procent de 100 la sută a fost realizat și depășit. In ziua de 23 decembrie, ultimul tractor reparat a ieșit din atelierul stațiunii. Au fost reparate 130 tractoare, 140 de pluguri, 32 semănători și alte mașini agricole.

In munca de reparații s-au evidențiat în mod deosebit mecanizatorii Cujbă Ștefan, Stan Nicolae, Nedelcu Gheorghe, Onofrei Nicolae, Udrea Cristache, strungarul Moldoveanu Vasile, Voiculescu Alexandru de la atelierul de fierărie și alții.

Ing. NECULA ȘTEFAN
corespondent

Cronica unei așezări de pe malul Borcei

„Era" de cărămidă

Cocargeaua își socotește vîrsta în secole, dar dacă n-ar fi încrustată pe frontispiciul clădirii sfatului popular data 1901 — dată destul de recentă, față de vîrsta satului — oricare om în trecere, pe aci ar socoti că așezarea nu poate fi mai veche de 10—15 ani. In Cocargeaua totul e nou.

In ciuda datei care o poartă, nouă-i și clădirea sfatului, fiindcă oamenii au renovat-o în două rînduri. Cu deosebire, noi sînt casele. Cu toate, sînt în sat 1516 case. Din acestea, 688 sînt construite în ultimii ani. Celelalte au fost renovate în anii aceștia.

Inainte vreme, țăranii din Cocargeaua stabileau data unui eveniment așa:

— Asta s-a întîmplat în anul cînd și-a făcut al de Marinache casa. Destul de des se întîmpla ca într-un an să nu se ridice nici o casă nouă și atunci situarea unui eveniment în timp devenea mai grea.

Inainte, fiecare casă ce se clădea în sat, avea o întreagă istorie: de la cine a împrumutat stăpînul ei bani ca s-o acopere, ce vite și-a vîndut ca să-i pună ușă și ferestre, cît a tras pînă să se achite de datorii. Acum am încercat să aflu de la cîțiva oameni cum și-au făcut casele. Am căpătat de fiecare dată același răspuns:

— Am făcut-o din veniturile primite de la colectivă.

Din veniturile pentru munca în gospodăria colectivă, oamenii și-au ridicat și-și ridică locuințe noi, frumoase și spațioase, toate din cărămidă.

Doar cu zece-cincisprezece ani în urmă ajungeau degetele a două mîini să numeri toate casele de cărămidă din Cocargeaua. Acum sînt 688 de case noi, 688 de case de cărămidă, plus clădirile instituțiilor, plus... Din cărămidă se construiesc astăzi și grajdurile, și magaziile, și cocinile porcilor. Cu toate s-au ridicat 332 de grajduri și 183 de magazii de cărămidă. Aceste fapte l-au determinat pe tov. Paraschiv Ion, președintele sfatului popular comunal, să-mi spună în glumă:

— Cocargeaua a trecut definitiv din era chirpiciului în era cărămizii.

„Baie ca a noastră"

Inginerul agronom Ion Nicolae e bucureștean get-beget. Pînă în 1957 el n-a trăit decît ocazional în afara Bucureștiului. Așa că-i firească întrebarea:

— Cum te simți în Cocargeaua?

— Din ce în ce mai bine.

— Inseamnă că ai început să te acomodezi...

Inginerul tace un timp.

— Dacă înțelegi prin acomodare că mi-am micșorat pretențiile la confort, află că te înșeli. Eu nu mi-am micșorat pretențiile. Satul a început însă să mi le împlinească. De vrei să știi cum, să mergem.

Străbatem împreună șoseaua principală, oprindu-ne des. Oamenii stau de vorbă cu tovarășul Ion Nicolae despre cîte toate. Un bătrîn se interesează de radioficare.

— Știți, femeia îmi bate capul să iau aparat de radio. Dacă nu terminați cu radioficarea pînă la Anul Nou, e musai să iau și nu prea am bani. Am cheltuit cu casa...

— Vă ocupați și cu radioficarea satului, îl întreb eu mirat.

— In parte, da; sînt vicepreședinte al sfatului popular. Inainte de a

M. CALIANU

(Continuare în pag. 4-a)

Activitate bogată
pe tărîmul propagării cunoștințelor agricole în țara noastră

Prof. univ. I. MAIER
Vicepreședinte al S.R.S.C.

La inițiativa unor intelectuali de seamă, sub îndrumarea P.M.R., acum 10 ani a luat ființă Societatea pentru răspîndirea științei și culturii (S.R.S.C), care încă de la început a cuprins aproape 9.000 de reprezentanți ai vieții științifice și culturale de diferite specialități.

Acest număr a crescut treptat, astfel încît în prezent S.R.S.C. are peste 45.000 membri și colaboratori.

O bogată și variată activitate au desfășurat miile de intelectuali care au privit cu răspundere și simț patriotic rolul lor de a aduce lumina adevărului științific în rîndurile oamenilor muncii din uzine, fabrici, șantiere, de pe ogoare.

Alături de alte instituții și organizații obștești, S.R.S.C. a contribuit la popularizarea politicii partidului și guvernului, a făcut cunoscut maselor conținutul marilor transformări sociale, economice și politice petrecute în anii de după eliberare, a explicat sensul schimbărilor istorice petrecute pe plan internațional, informînd masele despre evenimentele politice curente.

Din propaganda orală și scrisă desfășurată de S.R.S.C., un public larg a avut posibilitatea să ia cunoștință de o serie de cuceriri noi ale științei moderne și totodată să se inițieze și să-și completeze cunoștințele despre fenomenele naturii, societății și gîndirii. Explicarea pe scară largă a unor probleme ca originea vieții, a omului, legile de dezvoltare a lumii vegetale și animale, a societății, a rolului maselor în istorie, a fost o preocupare permanentă a societății.

Astfel, S.R.S.C., a adus un aport valoros la opera întreprinsă de partid pentru formarea concepției științifice, materialist-dialectice despre lume a oamenilor muncii, la dezrădăcinarea din conștiința lor a rămășițelor mistice, a superstițiilor și prejudecăților.

Fiind legată de viață, de construcția socialistă din țara noastră, sub cele mai diferite aspecte, este firesc ca lecțiile, conferințele, broșurile să se preocupe într-o măsură sporită de problemele transformării socialiste a satelor. Demonstrarea superiorității marii gospodării agricole socialiste, explicarea problemelor privind dezvoltarea economico-organizatorică a gospodăriilor colective, a rentabilității lor, au constituit un obiectiv permanent al activității Societății.

O atenție deosebită a fost acordată de către S.R.S.C. propagării cunoștințelor din domeniul științelor agricole. Specialiști de seamă, cercetători științifici, ingineri agronomi, zootehniști, hortiviticultori, mecanizatori, medici veterinari, economiști agrari, ș.a. au ținut conferințe în comunele și satele cele mai îndepărtate, căutînd să lege expunerile de specificul regiunii, de realitățile concrete ale terenului. Materialul expus, întrebările și discuțiile purtate după expunerea conferințelor, au contribuit la aplicarea unor metode noi, la o mai bună organizare a muncii, la convingerea țăranilor muncitori de avantajele muncii în comun.

Temele conferințelor S.R.S.C. îmbrățișează cele mai variate aspecte ale științelor agricole. Ele tratează probleme legate de punerea în valoare a terenurilor neproductive și slab productive, lucrarea rațională a solului, chimizarea agriculturii, raionarea soiurilor, aplicarea tehnicii noi în creșterea plantelor de cîmp și a plantelor hortiviticole, combaterea bolilor și dăunătorilor, îmbunătățirea raselor de animale, îngrijirea și alimentația animalelor domestice, combaterea bolilor animalelor, însămînțări artificiale și alte numeroase probleme legate de sporirea producției agricole.

La acestea se adaugă temele de economie și organizare a agriculturii socialiste, de mecanizare a agriculturii etc.

Numai în anul 1959 s-au ținut peste 14.000 conferințe cu caracter agricol, în cadrul cărora s-au expus cele mai variate teme.

Consfătuirile cu țăranii muncitori, organizate de către unele filiale și subfiliale S.R.S.C., au lămurit o serie de probleme legate de aplicarea îngrășămintelor, cultivarea hibrizilor de porumb, dezvoltarea culturilor timpurii de legume, agrotehnica în livezile de pomi etc.

Expunerile făcute în cadrul unor simposioane și demonstrațiile practice care au urmat au fost urmărite cu interes de oamenii muncii de la sate. Unele dintre aceste metode au fost aplicate în producție, obținîndu-se cele mai bune rezultate. Acestea au făcut ca lectorii care vorbesc de la tribuna S.R.S.C. să fie primiți cu căldură de către țăranii muncitori și să fie ascultați cu interes.

O formă care se bucură de o bună apreciere sînt brigăzile științifice care se deplasează la sate. Țăranii muncitori pun întrebări oamenilor de știință din cele mai variate domenii. Cu acest prilej se lămuresc și numeroase probleme de agrotehnică, zootehnie, legumicultură, viticultură etc. Munca operativă a acestor brigăzi face ca noile cuceriri ale științei comunicate într-o formă ușor de înțeles, să fie cunoscute în cel mai scurt timp.

S.R.S.C a propagat cunoștințele din diferite sectoare ale științei și prin editarea unor broșuri. Unele dintre acestea tratează probleme de agricultură de cea mai mare actualitate, fiind scrise într-un stil accesibil.

Revista „Știință și Tehnică", editată de S.R.S.C. în colaborare cu C.C. al U.T.M., abordează și teme cu caracter agricol. Multe dintre ele sînt citite cu viu interes de către țăranii noștri muncitori.

Din spicuirile prezentate în acest articol se poate vedea că S.R.S.C. a desfășurat o activitate susținută de propagare a cunoștințelor agricole în mediul sătesc și că această activitate s-a intensificat în fiecare zi.

Activitatea S.R.S.C., subordonată sarcinilor construcției socialiste, pe care partidul o pune în fața noastră, poate fi îmbunătățită și mai mult. Intărind colaborarea cu Ministerul Agriculturii, antrenînd în munca sa un număr din ce în ce mai mare de intelectuali ai satelor — învățători, ingineri, agronomi, hortiviticultori, zootehniști, mecanizatori, medici veterinari etc., S.R.S.C. poate ridica pe o treaptă superioară activitatea de răspîndire a cunoștințelor agricole, contribuind astfel la transformarea socialistă a satului, la ridicarea continuă a bunăstării materiale și a nivelului cultural al țărănimii muncitoare, ca și a întregului nostru popor.

Prin SATUL MEU NATAL

In una din aceste dimineți, m-am reîntîlnit din nou cu satul meu natal: comuna Bonțești, din raionul Gurahonț, regiunea Oradea. Am sorbit aerul curat de munte și am ascultat susurul limpede al undelor Crișului Alb. De o parte și de alta a ulițelor m-au întîmpinat multe case noi construite din cărămidă și acoperite cu țiglă. Mai să nu știu cine locuește în ele.

„In comună și-au făcut case noi peste 60 țărani muncitori", îmi spuse baci Ilie, unul din cei mai vîrstnici săteni.

Neasămuit de frumoasă și bogată în tradiții istorice este comuna mea. După cum spun hrisoavele îngălbenite ale vremii Bonțeștiul datează din anul 1.200. Dar grea viață mai trăiau pămîntenii de rînd sub apăsarea grofilor și slugilor lor.

Baci Gheorghe Cismaș, care a fost mulți ani slugă la boieri mi-a spus că pe vremea cînd era el tînăr superstițiile domneau în voie aici. Vrăjitoarele Maria Hutanu, Rafila Pomezan, Elena Popa își practicau din plin meseria descîntecului și a ghicitului otrăvind cu leacurile preparate de ele sute de locuitori. In astfel de condiții au murit Constantin Soritău, Petre Ana, Coțoi Maria și încă mulți alții.

In marea majoritate sătenii erau analfabeți.

Așa au fost vremurile acelea dragii mei. Libertatea mult visată de strămoșii noștri și apoi de noi a fost înfăptuită abea după cîteva secole — la 23 August 1944.

In acești ani au luat ființă rînd pe rînd construcții frumoase: clădirea școalei elementare, căminul cultural, grădinița de copii.

Asistența medicală a devenit gratuită. Analfabetismul a dispărut pentru totdeauna.

Fii slugilor de ieri încep să ocupe funcții de răspundere în conducerea treburilor obștești. Gheorghe Ciucur, feciorul țăranului muncitor Zenovie Ciucur, este ofițer al armatei noastre populare. Aurica Crișan — fiica servitorului de ieri, este învățătoare; Petre Pervă este inginer zootehnist și alte zeci de exemple asemănătoare putem arăta.

In ultimii ani țăranii muncitori din Bonțești urmînd îndemnul și exemplul personal al comuniștilor Elena Ander, Ilie Raica, Ion Bota și alor multe altora au pus temelia unei întovărășiri agricole din care fac parte majoritatea locuitorilor comunei. Anul acesta ei au obținut la ha peste 2.000 kg grîu și peste 4.000 kg porumb. Și se gîndesc acum neîntîrziat să facă colectivă.

...Se înserase. Liniștea adîncă începuse să domnească peste comună. Mergeam agale spre centru. Am văzut cîteva ferestre luminate. Cunoșteam clădirea. Era a căminului cultural. De acolo venea zvon de glasuri tinere, cristaline. Corul avea repetiție. In satul meu ardelenesc din depresiunea Zarandului cu oameni muncitori și harnici cîntul și jocul este mai prețuit ca oricînd în acești ani de viață nouă și fericită.

ION COȚOI
corespondent

Cinematograful pătrunde tot mai mult la sate

In satele și comunele raionului Huși, unde altădată nu exista nici un cinematograf sătesc au luat ființă, în anii puterii populare 11 cinematografe, înzestrate cu moderne aparate de proiecție. Numai în cursul acestui an s-au înființat trei cinematografe în comunele Duda, Stănilești și Ghermănești la care țăranii colectiviști și întovărășiți vizionează de trei ori pe săptămînă diferite filme.

AUREL CIULEI
corespondent

Radioficarea comunei Bācești

La Bācești, raionul Negrești, regiunea Iași, a luat ființă un nou centru de radioficare. Pentru stația centrului s-a amenajat o cameră studio, sediu pentru redacție și o sală pentru aparate.

La lucrările noului centru de radioficare de la Bācești, care s-au terminat zilele trecute, au contribuit zeci de țărani muncitori colectiviști și întovărășiți care au ajutat echipei muncitorilor la plantarea stîlpilor și întinderea sîrmelor în vederea radioficării comunei.

Noi construcții de cultură în raionul Negrești

In raionul Negrești, regiunea Iași, în anul 1959 au luat ființă, prin muncă patriotică, numeroase așezăminte de cultură.

Țăranii muncitori din comunele Dagîța, Păncești, Oniceni, Todirești, Dracseni, Negrești, Tansa și multe altele au construit prin muncă patriotică 15 noi școli de 4 și 7 ani.

Tot prin muncă patriotică au mai fost construite și 5 cămine culturale în comunele: Tansa, Selma, Scînteia, Rafaila etc., iar alte 2 școli și 3 cămine culturale sînt în curs de construcție.

In felul acesta sfaturile populare comunale au reușit să economisească peste 150.000 lei.

IOAN TRIFAN
corespondent

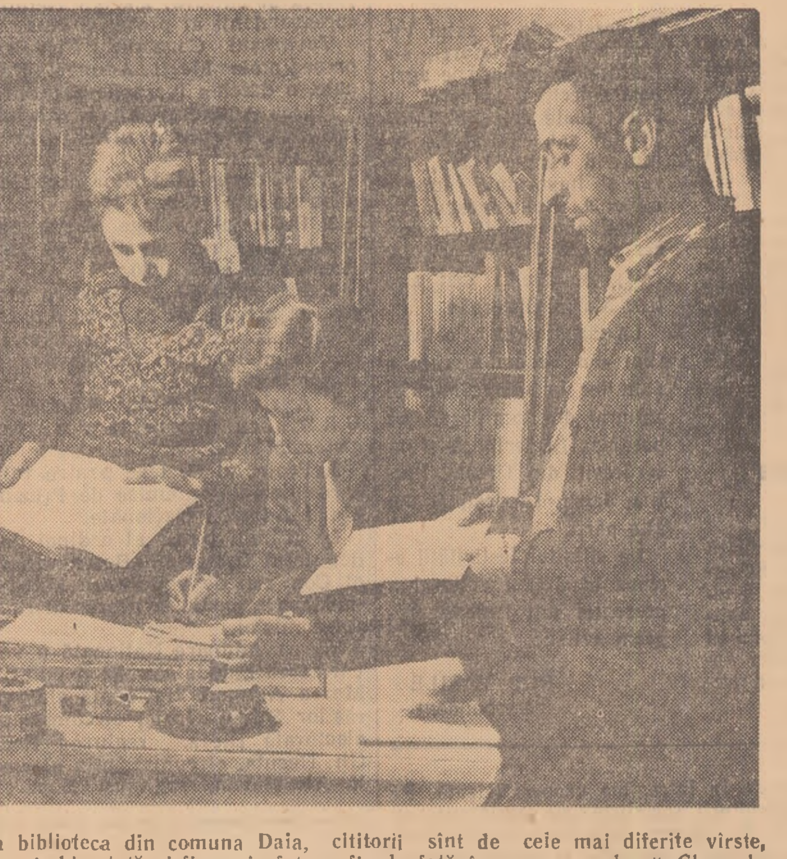
O NOUĂ LECȚIE

Cursurile cercului agrozootehnic din Coșimbești au început. Astăzi colectiviștii au venit să asculte o nouă lecție. Inginerul Gheorghe Florescu își însoțește lecția, după cum se vede și în fotografie, cu material didactic „recoltat" chiar din colectivă.

Foto: M. IVANCIU

CITITORII

La biblioteca din comuna Daia, cititorii sînt de cele mai diferite vîrste, uneori chiar tată și fiu ca în fotografia de față în care se vede că Gheorghe și Dumitru Cristian au venit după cărți noi.

Foto: AGERPRES

Artiști la sate

In acest an, printre alte piese, teatrul de stat din Sibiu, a pus în scenă și piesa „Poarta" de Paul Everac.

Cu această piesă colectivul artistic a străbătut satele Bunești, Richiș, Micăsasa, Brotei, Criț, Moșna, Vorumloc și multe altele din regiunea Stalin, zeci de sate din Oltenia, prezentînd 80 de spectacole la care au participat peste 20.000 de țărani muncitori.

La Șercaia, la Ocna Sibiului și în alte sate inimoșii actori din Sibiu au popularizat succesele gospodăriilor colective îndemnînd pe țăranii muncitori să treacă cu încredere în colectivă.

Prin prezentarea acestei piese în comune și sate, colectivul Teatrului din Sibiu a contribuit la luminarea țărănimii muncitoare de a apuca pe drumul cel nou al agriculturii, a popularizat temeinic succesele gospodăriilor agricole colective.

PINTEA PAUL
corespondent

„TÎLHĂRII PROPRIETĂRICEȘTI"

Din vremuri de altădată

„Emanciparea" din anul 1883 avea o rubrică intitulată „Tîlhării proprietăricești". Multe blestemății se petreceau pe moșiile boierești în acea vreme. Pentru te miri ce țăranii erau aduși la conac, bătuți pînă la sînge cu frînghii ude. Alții erau pur și simplu luați ca țintă de către odraslele cu apucături sălbatice ale moșierilor.

Sînt multe fapte neomenești descrise în foile îngălbenite ale revistei. Așa, de pildă, se arată în „Emanciparea" din 1883, isprava de nebun a feciorului boierului din satul Bordeni. Proprietarul, un oarecare Scorțeanu, furase pămîntul țăranilor stropit cu sudoare de veacuri. Țăranii din Bordeni porniră proces împotriva moșierului care le furase pămîntul. Intr-o zi, cînd țăranii veniră în grup la conac cu gînd pașnic de înțelegere, feciorul lui Scorțeanu trase asupra mulțimii un foc de revolver. Drept răspuns, țăranii au pus mîna pe ciocoiul cu apucături de zbir și-l bătură măr.

Imediat proprietarul telefonă la București, i se trimise în grabă la Bordeni o echipa de polițiști care, cum ajunseră în sat, începură să tortureze pe țărani. „Emanciparea" descrie astfel cruzimile polițienești din satul Bordeni: „Unii au fost spînzurați de păr, altuia i s-a scos un ochi. Unora li s-au frînt oasele, li s-au zmuls unghiile. Și culmea cruzimii, femeile victimelor trebuiau să spele vestmintele însîngerate ale soților, părinților și fraților".

Apoi satul a fost devastat, toată agoniseala țăranilor a fost ridicată.

O altă ispravă „proprietăricească" — cum glăsuiește revista — a fost aceea relatată cu privire la traiul de cîine impus de către boierul Ion Marghiloman robilor de pe moșia sa din județul Buzău.

Ion Marghiloman exploata în mod sălbatic pe locuitorii satelor Chiojdeni, Policiori și Fundeni, în mare majoritate țigani. Ei munceau numai pe mîncare „fără să fi văzut de ani para chioară în ochi". Pînă și usturoiul îl tăia în patru, așa era de cîinos ciocoiul. Impuțindu-se niște pește dintr-o baltă, Ion Marghiloman a dat ordin ca peștele să fie împărțit la oameni. Mulți țărani au murit. Boierul însă n-a pățit nimic. „In acele sate — scria „Emanciparea" în 1883 — nu se pomenește de primar, de consilieri comunali sau altele".

Aceste apucături de bestii ale proprietarilor de moșii aveau loc în 1883, adică cu cinci ani înainte de răscoala țărănească din 1888. Toate faptele neomenești ale proprietarilor se adunau în cursul anilor pînă cînd, oamenii nemaiputînd răbda, au sărit asupra conacelor.

DIN ACTIVITATEA DE LECTOR

LECȚII AGROTEHNICE CONCRETE — REZULTATE CONCRETE

Pentru a mijloci un schimb mai larg de experiență între lectorii din învățămîntul agrozootehnic de masă din toate regiunile țării asupra problemelor pe care le ridică această complexă activitate, ziarul nostru a invitat o seamă de lectori să vorbească despre munca, metodele și experiența lor în organizarea și conducerea diverselor cercuri de studii.

Noi invităm pe cititorii noștri care sînt și lectori în învățămîntul agrozootehnic de masă să urmărească această rubrică, să ne comunice părerile lor, să ne informeze pe scurt despre rezultatele ce le obțin în cercuri și în producție, să devină deci colaboratori cît mai apropiați ai ziarului nostru.

In primii ani de activitate în cadrul gospodăriei agricole colective „Ilie Pintilie" din comuna Ghimbav, raionul Codlea, am simțit adeseori, cum neîncrederea în eficacitatea unei metode noi agrotehnice, dăuna asupra calității muncii. Am văzut membrii ai consiliului de conducere care se împotriveau (prin pasivitate) măsurilor menite a asigura realizarea unor indici din planul de producție — ca sporirea numărului de animale, sau construirea de noi obiective. In toamna anului 1958, eu mă pregăteam pentru deschiderea cursului agrotehnic de trei ani. Am cercetat broșurile: cuprindeau probleme generale. In aceeași perioadă colectiviștii în discuții libere îmi puneau întrebări de felul acesta: de ce se prevede înlocuirea soiului de cartofi Mittehfrühe cu soiul Merkur?, s-a făcut vreun calcul asupra cheltuielilor și cîștigului de la ferma de porci?, cum s-ar putea obține de gospodărie numai bălegar de calitate în platforme anume construite. Și încă alte multe întrebări care se întindeau de la agrotehnică pînă la probleme politico-organizatorice sau de economie agrară.

Mi-am însemnat întrebările și constatările și m-am prezentat cu ele la biroul organizației de bază din gospodărie. Le-am analizat cu tovarășii din biroul organizației de bază și am întocmit cu ajutorul lor un plan de școlarizare, axat numai pe probleme a căror dezbatere o impunea activitatea gospodăriei noastre. Rezultatele au fost mai bune decît am sperat. Recoltele obținute de gospodăria noastră în anul 1959 la grîu, cartofi, sfeclă de zahăr, ovăz, de toamnă, precum și la alte culturi, au depășit cele mai bune recolte obținute de gospodărie în primii opt ani de activitate, fiind cu 20—56 la sută mai mari decît media recoltelor pe acești ani. In acest an fondul de bază a crescut cu o valoare egală cu cea realizată în 1956—1957—1958 luată la un loc.

Pentru cursurile agrotehnice din această iarnă am pregătit un plan tematic asemănător cu cel de anul trecut. Adică, am fixat împreună cu organizația de bază obiectivele ce trebuie urmărite și apoi am fixat lecțiile. De exemplu: pentru introducerea în practică a sarcinilor plenarei din 26—28 noiembrie 1958, e necesară mărirea suprafeței ce va fi cultivată cu sfeclă de zahăr. Colectiviștii știu că sfecla de zahăr poate reveni pe același teren numai la opt ani odată. Trebuie dovedit deci că sfecla de zahăr poate reveni mai des pe același teren și odată dovedit acest lucru, mărirea suprafeței de sfeclă mai e condiționată de mîna de lucru la întreținere. De aici necesitatea de a ține două lecții:

1) Sfecla de zahăr — ce substanțe extrage din sol și felul în care se pot recupera;

2) Vîrfuri de munci agricole — eșalonarea justă a muncii de întreținerea culturilor. Insămînțarea în etape, corelația din plan între culturile prășitoare.

Cum va decurge prima lecție:

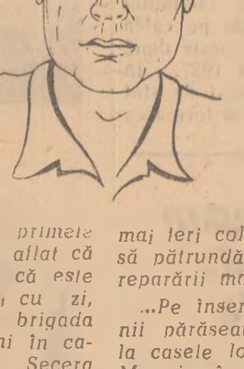
Voi asigura ca materialul didactic să fie expus cu o oră înainte de lecție: un panou în care sînt trecute elementele minerale și microelementele pe care le extrage din sol sfecla de zahăr. Pe masă vor fi puse 10—15 sfecle din care trei-patru tipice ca formă, iar celelalte nu. La începerea lecției, materialul didactic va fi deja studiat în mare măsură. Cursanții vor fi astfel pregătiți pentru a primi explicațiile necesare. Voi vorbi despre sărurile nutritive și felul cum o agrotehnică potrivită pune aceste săruri mai bine la dispoziția plantei. Recuperarea substanțelor consumate de sfeclă, prin îngrășăminte și prin cultivarea de cereale și trifoi 3—4 ani, voi stabili-o împreună cu cursanții și cu aceasta lecția propriu-zisă se va termina. Urmează apoi discuții în legătură cu lecția predată și în legătură cu cultura sfeclei de zahăr în gospodărie. Discuția va fi începută de șeful echipei a doua din brigada a II-a, care a obținut o producție bună la această cultură în anul 1959, circa 28.500 kg în medie pe 11 ha. Lecția va dura 45 de minute, iar discuțiile o oră sau mai mult, de la caz la caz.

In cadrul discuțiilor eu voi apela cît mai des posibil la exemple din gospodărie, acest lucru dă vioiciune discuțiilor și temeinicie concluziilor.

Ing. I. SOCOL
de la G.A.C. „Ilie Pintilie"
comuna Ghimbav

TRACTORISTUL CU 1.400 HANTRI

Festivitatea era pe sfîrșite. Ultimii înscriși pe listă luau cuvîntul la „discuții". Din mijlocul sălii se ridică un tînăr chipeș, care spuse: „Acum steagul e al nostru. Noi știm că-i mult mai ușor să-l cîștigi decît să-l păstrezi. Aflați însă tovarăși că ne-am pregătit să-l păstrăm pe mai departe. Realizările stațiunii, la care am contribuit cu toții, ne dau dreptul să spunem asta. La cei aproape 82.000 de hantri realizați anual, eu am contribuit cu peste 1.400 de hantri — și aceștia fără să fac vreo reparație la tractor. Iată dar, că la economisirea celor 2 milioane lei pe stațiune mi-am dat și eu „darul" în valoare de peste 23.000 lei...

Vorbea candidatul de partid Costică Mungiu, tractorist fruntaș la S.M.T. Viziru, regiunea Galați. Stațiunea lor primise steagul roșu de S.M.T. fruntaș pe țară pe primele două campanii agricole. Am aflat că el lucrează aici din 1952 și că este un exemplu în munca de zi cu zi, atît pentru tractoriștii din brigada lor, permanentizată de 3 ani în cadrul gospodăriei colective „Secera și Ciocanul" din comuna Spiru Haret, cît și din stațiune. Iși întreține tractorul nou UTOS-26 (ce l-a luat în primire din primăvară) ca pe ochii din cap. Respectă cu strictețe îndeosebi schimbarea uleiului la 50 de ore de funcționare, curăță filtrul de aer de 2-3 ori pe zi, pentru a feri motorul de praf — dușmanul de moarte al tractorului. Alimentarea cu motorină o face cu pompa, direct din cisternă în rezervor, deci în afara contactului cu aerul, adăugînd la filtre o pînză de ciorap de mătase pentru a opri orice impuritate să ajungă la pompa de injecție. Toate aceste măsuri, la care se mai adaugă folosirea din plin a capacității de lucru a tractorului (cuplurile de mașini și utilizarea în mod chibzuit a vitezelor de înaintare) i-au permis să realizeze 1406 hantri și să economisească mari cantități de carburanți, astfel că lucrează o zi din decadă cu carburanți economisiți.

Dem de subliniat este faptul că hantrajul mare l-a realizat fără reparații. Față de cele 6 îngrijiri Nr. 3, trei 1—4 și 2 reparații generale la care avea dreptul, nu a schimbat în acest an decît un singur rînd de segmenți.

— Și să mai scrii tovarășe la gazetă — spunea șeful brigăzii Jarnea Alexandru, că ce a învățat Costică Mungiu, nu ține numai pentru el. Totdeauna i-a învățat și ajutat pe alții mai slabi. Bunăoară, pe Petru Băcanu, tractorist nou în brigada noastră pînă mai ieri colectivist, îl ajută zi de zi să pătrundă în tainele conducerii și reparării motorului.

...Pe înserate, rînd pe rînd oamenii părăseau clubul, ducîndu-se pe la casele lor. La despărțire Costică Mungiu, îmi spuse: „Vreau ca la anul să schimb bicicleta cu o motoretă. Bani am puși de o parte. Cît privește tractorul, vreau să-l aduc la prima reparație generală în atelier, numai după ce a atins 2.000 de hantri. Și să știți că nu sînt singurul care și-a pus asta în gînd".

Il priveam cum se îndepărtează și totodată mă gîndeam la ceilalți 16 tractoriști de aici care au depășit mia de hantri fără reparații. Mulți dintre ei treceau prin fața mea și-i vedeam bucurîndu-se de fulgii deși de nea care se cerneau din înălțimi.

I. LEȘEANU

LA GOSPODĂRIA AGRICOLĂ DE STAT MÎNĂSTIREA

In prag de AN NOU

Mînăstirea este o comună îndeajuns de cunoscută de prin părțile Olteniței. Pămînturile se mărginesc cu bălțile Dunării, sînt fertile și darnice. Dar dacă natura a fost darnică nu la fel au fost stăpînii fiindcă cele mai bune pămînturi fuseseră jecmănite de Hohenzollerni.

Primul monarh a venit în țară cu un geamantan gol și cu o singură pereche de pantaloni ofițerești destul de purtați. Dar el și urmașii au avut grijă să „agonisească" apoi zeci de moșii, păduri, castele și fabrici.

Numai de pe ogoarele mănoase ale Mînăstirii au luat drumul străinătății, decenii de-a rîndul, sute de șlepuri, convoaie fără sfîrșit care duceau spre străinătăți aurul cîmpiei romînești.

Dar toate acestea au avut un sfîrșit. Cu 12 ani în urmă ultimul reprezentant al monarhiei a fost alungat de popor. Cele 150.000 de hectare peste care stăpînise cel mai mare moșier și capitalist au revenit țării, poporului.

Cu foștii obidiți de pe moșia Hohenzollernilor am stat de vorbă acum cîteva zile, în prag de an nou, am reconstituit întîmplări dureroase despre trecut și am descifrat bucuriile și nădejdile muncitorilor de azi ai gospodăriei agricole de stat „Alexandru Sahia".

Da, foștii argați nu au uitat trecutul și nici nu vor să îl uite. Era un băietan Gingașu Gheorghe cînd a venit, împins de sărăcie, să se angajeze ca ucenic tractorist. Aceasta s-a întîmplat prin 1940. Ca să învețe meseria i-au trebuit trei ani. Poate că trei ani de zile nu sînt cine știe ce cînd vrei să desprinzi cu adevărat tainele unei meserii. Dar de acești ani Gingașu Gheorghe, astăzi șeful brigăzii a patra de tractoare, își amintește cu obidă. Cîtă bătaie a luat de la administrator, de la șeful mecanic, de la cel de atelier, aceasta n-o va uita niciodată. Nicicînd nu a fost mai mare disprețul față de om ca în anii cînd hălăduia aici coroana.

„Deși lucram pe tractor nici haine nu puteam să-mi fac pe mine, își amintește el. Mă alegeam în schimb cu bătaie și suduieli. De aia oamenii din comună ne ziceau c-am intrat slugi"

Mergeți astăzi să vedeți casa nouă pe care și-a ridicat-o în 1954 tovarășul Gingașu. Are trei camere, lumină electrică, și-a cumpărat radio. Nu uitați însă că în zilele noastre fostul ucenic urgisit cîștigă prin muncă 1.200 1.300 și chiar peste 2.000 de lei pe lună. Zilele acestea își va cumpăra mobilă nouă de la Oltenița. A încercat de cîteva ori pînă acum dar garniturile de mobilă se vînd repede. Sînt cerințe mari, iar colectiviștii sînt „concurenți" serioși.

La discuția care s-a înfiripat spontan, în cămăruța portarului gospodăriei, asistă și doi dintre membrii brigăzii.

Tractoristul Popacea Vasile e tot localnic, mînăstirean. Este însă tînăr, a învățat meseria în zilele noastre, cînd ucenicul se bucură de grijă și prețuire. Lucrează de 11 ani în gospodărie. Imi spune mîndru privind și spre Popescu Gheorghe: „Noi sîntem ridicați chiar de regimul democrat-popular". Apoi continuă „Eram la școala primară cînd îmi fugeau ochii după tractoare. Pe atunci însă tractoriștii umblau cu opinci și obielele terfelogite, flămînzi și zdrențăroși".

Pe fostele moșii ale coroanei tractoriștii umblau cu opinci. Ce ne mai poate adăuga la această imagine tristă dar și grotescă?

Tractoristul Popacea Vasile și-a făcut casă nouă, din salariu; și-a cumpărat haine pentru el și pentru tînăra sa soție, se duce la teatru și la cinema cu autobusul gospodăriei, vizionează spectacole la televizor sau la cinematograful sătesc și e un înflăcărat susținător al echipei de fotbal a gospodăriei care e fruntașă în campionatul regiunii București.

Comunistul Popacea Vasile și ceilalți membri ai brigăzii au realizat fiecare peste 650 de hantri pînă la jumătatea lunii decembrie. Și chiar în aceste zile ei fac încă arături, pun bazele recoltei viitoare.

Moise M. Drăgan un bătrîn cărunt, slăbuț la față, cu glas tărăgănat îmi istorisește din amintirile sale de cioban pe moșia coroanei.

„Aveam în grijă, doi ciobani, un cîrd de șase sute de oi. (Aproape de trei ori cît norma de astăzi). Oricît am fi vrut să le îngrijim de bine unele ni se mai îmbolnăveau și mureau. Și administratorul ne punea să le plătim noi, din sărăcia noastră ca să nu păgubească regele. De cum desprimăvăra plecam cu oile și ne țineau în pădure și-n baltă pînă dădea zăpada, că nici nu mai vedeau oamenii casa. Dormeam afară, în cojoace și ne umpleau și mișunau spurcăciunile pe noi că n-aveam primeneli. Nici nu mai știam ce-i aia curățenie, odihnă și bucuria căminului.

Astăzi sînt brigadier și mă uit la ciobanii cei tineri care n-au apucat vremurile grele. Au cameră cu paturi curate, căldură, mîncare cît poftesc, să cîștige bani buni. Ce mai: trai omenesc, îndestulat. Dacă ni se îmbolnăvesc mieluțele avem doctor veterinar care vine să le îngrijească".

Și bătrînul cioban îmi vorbește cu mîndrie că toți cei trei băieți ai lui au învățat meserie iar astăzi lucrează în gospodărie — doi sînt strungari, iar cel mic e pontator — și-au făcut case noi și au tot ce vor, că el însuși a fost la tratament la Băile Herculane.

Despre cel mare, comunistul Moise D. Ilie, am citit în gazeta de perete a gospodăriei cuvinte de laudă și prețuire. Iată de ce este mîndru și fericit brigadierul Moise M. Drăgan cel mai vechi dintre ciobanii gospodăriei de stat „Alexandru Sahia"

Mi-am notat cîteva cuvinte care au o rezonanță simbolică: „Gospodăria mi-a dat putere, m-a ajutat în viață". Mi le-a spus tovarășul Ion Alexandru un harnic îngrijitor de animale. Povestea lui e simplă. In anul 1946 și-a făcut casă pentru el și ai lui. In anii următori a început să lucreze la gospodărie. A cîștigat bine în fiecare an, a adunat cu chibzuială ban lîngă ban și anul trecut „și-a fărîmat casa" — cum se spune pe aici — făcîndu-și alta nouă mai spațioasă, așa cum și-a dorit întotdeauna.

Cea mai arzătoare dorință Ion Alexandru și-a îndeplinit-o și trăiește o mulțumire adîncă, profund omenească. Gospodăria de stat a răsplătit munca, a ridicat oamenii la lumină, le-a dăruit demnitatea.

Mărunt, ager, vorbăreț nevoie mare, zugravul Ioniță Iancu deși nu e mînăstirean ci dintr-un sat vecin, știe pe de rost care erau învoielile dijmașilor pe moșie. „Inainte de primul război mondial învoiala era jumate-jumate, da' apoi au urcat-o la două din trei. La cei mai săraci care n-aveau cu ce lucra pămîntul, administratorul le dădea cîte un pogon de secerat. In loc de plată aveau și ei voie să pescuiască de vreo cîteva ori, dar numai cu undița sau tîrbocul și nu mai mult de cinci kilograme. Altfel intrau pe mîna jandarmilor!

Așa a fost la Mînăstirea, așa a fost și la Segarcea, sau Săvîrșin, așa a fost pretutindeni unde au exploatat nesățioase odraslele regale. Dar foștii argați, oameni umiliți și îngenunchiați de altădată nu au uitat acele timpuri. Și nu pot să le uite nici chiar atunci cînd se veselesc îndestulați întru bucuria noului an pe care îl așteaptă cu nețărmurită încredere.

LUCIAN CURSARU

ÎN PLANUL DE PRODUCȚIE PE 1960

Gospodăria agricolă colectivă din Știubei poate să prevadă dezvoltarea sectorului agrozootehnic

Pînă la consfătuirea de la Constanța a țăranilor și muncitorilor din sectorul socialist al agriculturii, din aprilie 1958, gospodăria colectivă „Partizanii Păcii" din comuna Știubei, raionul R. Sărat, deși înființată în 1950, nu avea decît 8 juninci, 20 perechi boi, 400 oi și 9 scroafe de prăsilă. În schimb avea peste 50 de cai.

Dîndu-și seama de foloasele pe care le pot avea de pe urma vacilor, a porcilor și a păsărilor, colectiviștii de aici îndrumați de organele de partid și de stat, au procedat la lichidarea numărului mare de cai în schimbul cărora au procurat vaci de lapte, porci și păsări de rasă.

Colectiviștii au încasat pe caii vînduți, 45.000 lei, iar pe ovăzul oprit pentru hrana cailor au încasat 35.000 lei. Procedînd așa, în toamna anului 1958, colectiviștii au cumpărat 16 vaci cu lapte, 24 perechi boi de muncă, 508 oi, 15 scroafe de prăsilă (de la care au îngrășat 100 porci) și 1.250 păsări.

Valorificînd produsele provenite din sectorul zootehnic: lapte, brînză, păsări, carne, ouă etc., colectiviștii au realizat în anul 1958 un venit de 218.018 lei, care, fără îndoială, a contribuit în mare măsură la creșterea valorii zilei-muncă.

Văzînd avantajele sectorului zootehnic, colectiviștii au hotărît ca pentru anul 1959 să mărească numărul animalelor și păsărilor. Astfel, prin cumpărare și prin tineretul oprit pentru prăsilă, numărul vacilor a ajuns la sfîrșitul acestui an la 28 de capete, 4 juninci gestante, și 26 viței. Numărul oilor a crescut la 583, al scroafelor de prăsilă (rasă Marele alb) la 25. De asemenea, în acest an, colectiviștii au crescut un număr de 5.064 pui.

Anul acesta gospodăria a vîndut 115 vieruși și scrofițe de prăsilă în vîrstă de 6—9 luni, la multe gospodării colective din raion, iar 106 purcei în vîrstă de 3 săptămîni au fost vînduți membrilor gospodăriei, luînd pe ei suma de 11.703 lei. La fel, un mare număr de pui de rasă au fost vînduți în vîrstă de două luni multor gospodării colective din raion, încasîndu-se 98.814 lei. Acest lucru a făcut ca gospodăria colectivă din Știubei să fie renumită pe raion în producerea de purcei și păsări de rasă.

Printr-o îngrijire și hrănire sistematică, colectiviștii au reușit ca în loc de 35.400 litri lapte planificați pe cele 19 vaci în lactație, să realizeze pînă în prezent 40.100 litri, deci în medie pe cap de vacă mulgătoare cîte 2.111 litri lapte. Au fost însă vaci de la care s-au obținut cîte 2.710 litri lapte. Producții mari de lapte și brînză au obținut colectiviștii și de la turma de oi a gospodăriei.

Incheind bilanțul unui an de muncă se constată că anul acesta sectorul zootehnic a adus gospodăriei colective un venit de 313.126 lei cu 21.946 lei mai mult peste ce a fost planificat.

De la consfătuirea de la Constanța și pînă în prezent, gospodăria colectiviștilor din Știubei a construit prin resurse locale o îngrășătorie de porci cu o capacitate de 40 capete, o puierniță pentru 1.000 de păsări, un grajd pentru 50 capete, o maternitate pentru scroafe, astfel că pe lîngă construcțiile ridicate pînă în anul 1958, gospodăria are acum construcții suficiente pentru a mări sectorul zootehnic.

Ca buni gospodari colectiviștii s-au îngrijit și de hrana animalelor. Astfel, ei au asigurat 450 tone porumb siloz, frunze de sfeclă însilozate, borhot de la fabrica de zahăr, în afară de 70 tone lucernă, 40 tone ovăz verde amestecat cu lucernă, 800 tone coceni de porumb și 30 tone vrej de mazăre. De asemenea, ca furaje concentrate, colectiviștii, au înmagazinat 70 tone porumb știuleți, 18 tone orz, 15 tone mazăre și 10 tone ovăz.

Fără îndoială, gospodăria colectivă din Știubei a obținut rezultate de seamă în dezvoltarea sectorului zootehnic. Aceasta a făcut ca gospodăria să se numere printre gospodăriile fruntașe din raionul R. Sărat Este un merit a conducerii gospodăriei, și al colectiviștilor ca atare.

Ce vor face pe mai departe colectiviștii din Știubei?

Președintele gospodăriei, tov. Nicu Crăciun, mi-a spus că pentru anul 1960, gospodăria va mări numărul vacilor cu lapte cu încă 6 capete, al oilor cu cele 100 mioare pe care le-au oprit din prăsilă. Numărul scroafelor însă, după spusele președintelui, va rămîne același.

Din capătul locului trebuie să arătăm că aceasta nu are nici un temei. Colectiviștii s-au convins că sectorul zootehnic constituie o puternică sursă de venituri. Condiții de adăpostire a animalelor sînt, iar suprafața gospodăriei (710 ha teren arabil) arată că această gospodărie poate și trebuie să-și mărească sectorul zootehnic mai ales că zilnic întovărășiții cer să intre în gospodăria colectivă. De altfel, președintele mi-a spus că din luna septembrie și pînă acum au intrat în gospodărie 40 noi familii și că în prezent mai sînt de discutat și confirmat 8 cereri, ceea ce înseamnă că suprafața de teren a gospodăriei colective se mărește.

Dacă facem un calcul vom vedea că nici în prezent gospodăria nu stă bine cu încărcătura de animale la suta de hectare teren agricol. Recomandăm deci consiliului de conducere și colectiviștilor să fie tot mai preocupați de mărirea numărului de vaci cu lapte, în special, al scroafelor de prăsilă și al păsărilor, date fiind condițiile existente pentru dezvoltarea sectorului zootehnic al gospodăriei.

La întocmirea planului de producție pe 1960 consiliul de conducere al gospodăriei trebuie să țină seamă de indicațiile Plenarei C.C. al P.M.R, din 3-5 decembrie a.c. care arată că „o rezervă importantă pentru sporirea producției animale în țara noastră o constituie folosirea, în mod intensiv a porumbului pentru siloz în hrănirea animalelor".

Terenul agricol de care dispune gospodăria colectivă Știubei permite de bună seamă ca să se însămînțeze o suprafață cît mai mare cu porumb care să fie însilozat în faza de coacere lapte-ceară. Este în propriul interes al colectiviștilor să lărgească în acest scop suprafețele cultivate cu porumb pentru siloz și să asigure mărirea producției la ha a acestei culturi, care duce la obținerea unor producții mari de carne și lapte, și deci la o însemnată creștere a veniturilor gospodăriei colective și ale fiecăruia dintre ei.

Urmînd cu încredere indicațiile partidului colectiviștii vor avea și mîndria că pot contribui într-o mai mare măsură la aprovizionarea oamenilor muncii cu tot mai multe produse de origină animală.

ION GHEORGHIU

Planul de producție și bugetul de venituri și cheltuieli este oglinda succeselor viitoare. De aceea, colectiviștii dezbat pe larg și cu foarte multă chibzuială aceste documente ale viitorului an. In fotografie: consiliul de conducere al gospodăriei agricole colective din Ghibășani, regiunea București, discută planul pe 1960.

Foto: M. IVANCIU

Primesc răsplata muncii

Aplicînd cu pricepere regulile agrotehnice, colectiviștii din satul Berlescu, comuna Mircea Vodă, raionul Filimon Sîrbu, au obținut în acest an producții mari la toate culturile. Din vînzarea produselor vegetale și animale, ei au încasat suma de 1.866.000 lei, ceea ce a făcut ca la ziua-muncă să revină cîte 12 lei. În afară de bani, colectiviștii au mai primit cîte 6,500 kg porumb, 1,700 kg grîu, mazăre, ovăz, brînză, cartofi, ceapă, zahăr, iar pentru fiecare sută de zile-muncă cîte 3.000 kg. furaje.

GH. JALBĂ
corespondent

★

Și la gospodăria agricolă colectivă „Zorile Socialismului" din Viișoara, raionul Bistrița, regiunea Cluj, s-a făcut împărțirea veniturilor din acest an.

Valoarea zilei-muncă în anul care se încheie este de 35 de lei. Cantitățile mari de produse pe care colectiviștii le primesc constituie o dovadă grăitoare a superiorității sectorului socialist al agriculturii, față de sectorul agricol individual.

Pentru fiecare zi-muncă colectiviștii au primit: 4 kg. grîu, 3,500 kg porumb, 3 kg cartofi, 3 kg fîn, vin, țuică, brînză, zahăr, precum și suma de 5 lei în numerar. Pentru cele 690 zile-muncă, familia colectivistului Agrișan Grigore a primit: 2.700 kg grîu, 1800 kg porumb, 1890 kg cartofi, 2.300 kg fîn, 430 kg ovăz, brînză, lînă, vin, țuică, zahăr și alte produse.

BUTA GEZA
corespondent

În gospodăria colectivă din Chișcani

Grădina de legume — izvor de mari venituri

- 40.000 lei venit de pe fiecare ha de grădină de legume
- 296.769 kg legume și zarzavaturi valorificate prin cooperativă și pe piață
- 177.600 kg legume și zarzavaturi împărțite colectiviștilor la zilele-muncă

E prea puțin de spus că recoltele mari de legume și zarzavaturi obținute se datoresc numai celor 4 și 5 prașile care au fost date culturilor. Legumicultorii gospodăriei colective „Grivița Roșie" din Chișcani, raionul Brăila, au depus eforturi mari pentru ca fiecare hectar să producă cît mai mult, să aducă mari venituri gospodăriei colective. În registrele contabilității, la capitolul venituri de la grădina de legume și zarzavaturi, se află trecută suma de 259.073 lei. Apoi, colectiviștilor li s-a împărțit la zilele-muncă 44.550 kg. roșii, 60.300 kg. varză și 72.350 kg. cartofi, a căror valoare depășește suma de 140.000 lei.

— Mai avem de valorificat peste 8 vagoane de varză și aproape 2 vagoane de rădăcinoase de pe care vom obține pe puțin un venit de 70.000 lei, în afară de 296.768 kg legume și zarzavaturi, livrate pînă acum, spunea pe la începutul acestei luni președintele colectivei, tov. Nistor Costică.

Făcusem un mic calcul. Legumicultorii din Chișcani, deși în primul an, au obținut peste 40.000 lei venit de pe fiecare hectar de grădinărie.

Perspective

Cu deosebită satisfacție au luat cunoștință colectiviștii din Chișcani, raionul Brăila, de documentele plenarei C.C. al P.M.R. din 3-5 decembrie a.c. Ei au văzut sarcinile mari ce le revin colectiviștilor în creșterea continuă a producției agricole vegetale și animale. De aceea, ei au hotărît ca alături de ajutorul tehnic și financiar pe care îl acordă statul, să folosească în mare măsură mijloacele materiale și bănești, fondurile și resursele proprii, pentru lucrări de investiții. Mari perspective are gospodăria în ceea ce privește dezvoltarea culturilor irigate. Pe terenuri altă dată, inundabile, colectiviștii au început lucrările de amenajare a sistemului de irigare. Numai grădina de legume și zarzavaturi va fi extinsă de la 12 ha. la 30 ha. În urma apariției documentelor recentei plenare a C.C. al P.M.R., colectiviștii continuă eforturile pentru terminarea lucrărilor de amenajare, pentru irigarea de noi și mari suprafețe de teren. Astfel, au fost nivelate peste 17 ha. de teren pentru construirea canalelor de irigare; de asemenea, s-au transportat peste 100 tone gunoi de grajd pentru răsadnițele calde. Zeci de căruțe transportă pe locul unde s-a fixat terenul pentru instalarea de noi răsadnițe mii de maldări de stuf și papură. Pentru construirea perdelelor de protecție a răsadnițelor au fost procurați 5000 maldări de papură și stuf, iar din vechile perdele s-au recuperat încă 2000 maldări. Dulgherii gospodăriei colective lucrează din plin la confecționarea ramelor, construind peste 400 bucăți.

Colectiviștii din Chișcani nu precupețesc nici un efort pentru obținerea de recolte mari prin extinderea pe suprafețe tot mai mari a culturilor irigate.

GHEORGHE ANA

ÎN ANII PUTERII POPULARE

Succese însemnate în munca de cercetare zootehnică

Prof. N. TEODOREANU,
membru corespondent al Academiei R.P.R.

In anii regimului democrat popular, sub conducerea înțeleaptă a partidului, oamenii muncii din țara noastră au dobîndit succese însemnate în toate sectoarele de activitate economică.

In condițiile transformării socialiste a agriculturii, rezultate deosebit de importante au fost obținute și în domeniul creșterii animalelor. În comparație cu anii regimului trecut, în această perioadă de timp șeptelul a crescut atît ca număr, cît și din punct de vedere calitativ. Cele mai importante sporuri s-au înregistrat îndeosebi în creșterea numărului de taurine, porcine și ovine. Unele rezultate remarcabile au fost obținute și în sporirea producției pe cap de animal.

Datorită sprijinului dat de către partid și guvern, în acești ani a luat un mare avînt munca de cercetare științifică în zootehnie. Pentru a sprijini producția, cercetările au fost axate tot mai mult pe nevoile practicii creșterii animalelor din țara noastră. In laboratoare, în institutele de cercetări și de învățămînt sau în cadrul Academiei, cercetătorii și oamenii de știință au experimentat și fundamentat diferite metode științifice care au luat de acum drumul practicii.

Să amintim cîteva dintre problemele rezolvate de către grupul de cercetători care a lucrat în cadrul colectivului zootehnic de pe lîngă Academie. Pe lîngă definitivarea raionării raselor de animale și întocmirea hărților zootehnice pe specii (lucrare executată în colaborare cu Ministerul Agriculturii și I.C.Z.) pot fi citate aci lucrările: „Studiul repartiției și producției animale"", „Studiul bazei furajere" în colaborare cu ICAR, „Consolidarea rasei merinos de Palas" etc.

Prin alte lucrări s-a urmărit fundamentarea științifică pe calea experimentală a transformării linurilor grosiere în lînuri semifine, prin încrucișarea oilor țurcane cu berbeci țigăi; s-a urmărit de asemenea fundamentarea tehnică a sporirii calității și cantității linei oilor țurcane, prin încrucișarea lor cu berbeci cu lînă fină. De curînd s-au pus bazele formării unui nou tip de oaie cu lînă fină la gospodăria agricolă de stat „Ion Sion", din regiunea Galați. Tipul nou creat posedă o mare productivitate față de celelalte rase de oi metise cu lînă fină. Bunăoară, media producției de lînă pe întreaga turmă a atins anul acesta 4,7 kg., cu un procent de 85 la sută lînă merinos calitatea întîia.

Majoritatea lucrărilor editate de Academie printre care amintim: „Origina merinosului", „Formarea merinosului de Palas" au fost apreciate atît de specialiștii din țara noastră cît și de literatura de specialitate de peste hotare.

Fostul Institut național zootehnic, în trecut fără o bază tehnico-materială corespunzătoare, este astăzi complet reorganizat și lărgit; în centrala I.C.Z.-ului ca și în cele 9 stațiuni experimentale, dotate în prezent cu suprafețe întinse de teren, animale de rasă de mare productivitate, aparatură modernă și cadre calificate se lucrează la elaborarea de noi metode științifice care să ducă la sporirea rapidă a producției și productivității animalelor din cadrul gospodăriilor colective și de stat.

Munca de cercetare științifică a specialiștilor din I.C.Z. este axată îndeosebi pe probleme de alimentație, reproducție și perfecționarea raselor de animale și îndeosebi a raselor de ovine. Spicuim numai cîteva din rezultatele dobîndite de specialiștii care lucrează în I.C.Z.: stabilirea valorii nutritive a fînurilor și a unor nutrețuri concentrate, elaborarea de scheme pentru conveier verde, norme și rații pentru hrănirea tineretului taurin și a vacilor primipare, rețete pentru brichete furajere etc. Alte lucrări importante se referă la stabilirea metodelor de îngrășare a boilor de muncă pe bază de borhot și a porcilor pe bază de porumb cu supliment de făină de lucernă, combaterea sterilității la animale, îmbunătățirea metodei de însămînțări artificiale etc. În ceea ce privește formarea de rase noi de animale, cercetările vizează formarea de rase noi la taurine, porcine, ovine și păsări.

Pe lîngă toate aceste realizări, în munca de cercetare există din păcate și unele deficiențe care încă mai frînează avîntul cercetărilor din zootehnie. De exemplu, experiențele se fac deseori pe un număr redus de animale, ceea ce duce la rezultate nu întotdeauna concludente pentru practică. De asemenea, în munca de creare de rase noi de animale, alcătuirea schemelor de încrucișare s-a făcut uneori defectuos și nu pe baze solide biologice și mai ales genetice. O lipsă serioasă este și aceea că în prezent nu se dă atenția cuvenită perfecționării cadrelor și în special nu s-a încurajat organizarea formelor de aspirantură pentru cadrele zootehnice.

Pentru îmbunătățirea și înflorirea continuă a muncii de cercetare în domeniul zootehnic este necesar să se urmeze exemplul Uniunii Sovietice, unde s-a rezolvat în mod creator problemele de organizare a producției animale și de cercetări. De asemenea se simte nevoia ca munca de cercetare științifică în domeniul zootehnic să fie sprijinită și pe mai departe și în mai mare măsură de către conducerea Ministerului Agriculturii și de către Academie.

Urmînd îndemnul partidului nostru drag, cercetătorii și oamenii de știință își vor spori eforturile lor comune pentru dezvoltarea cercetărilor științifice în sprijinul direct al producției, în vederea sporirii producției animaliere, chezășie a ridicării nivelului de trai al poporului muncitor din țara noastră.

Dezvoltarea învățămîntului viticol în regimul democrat-popular

Prof. dr. T. MARTIN
șeful catedrei de viticultură din Institutul Agronomic București

Dintre toate mijloacele de culturalizare, de educare și reeducare a maselor și de pregătire a cadrelor de specialiști, învățămîntul deține un rol de frunte. Mai ales prin conținutul învățămîntului, dar și prin forma sa, regimul politico-social acționează în scopul menținerii și consolidării orîndurirli proprii. De aceea învățămîntul reflectă cu necesitate interesele regimului care l-a generat. Astfel, burghezo-moșierimea luptînd pentru menținerea și consolidarea intereselor sale, potrivnice cu interesele dezvoltării țării și progresului social și-a făurit și un învățămînt corespunzător. Căutînd să obțină de pe moșii recolte cît mai mari cu cheltuieli minime, pe seama jefuirii mînei de lucru și a exploatării prădalnice a solului, în loc de știință și tehnică înaintată, nu a acordat atenția cuvenită dezvoltării învățămîntului agricol în general și în special celui viticol. In curs de 61 de ani (1883—1944), burghezia, prin învățămîntul agricol, a pregătit 22.019 cadre, 18.500 cu pregătire inferioară, 1.514 cu pregătire medie și 2.005 cu pregătire superioară. Cadrele speciale sectorului viticol se pregăteau în număr extrem de redus în școli de ucenici, în care meseria se învăța din practica istovitoare, fără cursuri teoretice, în cîteva școli elementare și inferioare. În Romînia burghezo-moșierească exista o singură școală medie de viticultură și horticultură.

Cadrele de specialiști cu pregătire superioară în viticultură se formau numai în școlile corespunzătoare din străinătate. Puținii specialiști se formau și dintre absolvenții școlilor superioare de agricultură din țară (București, Cluj și Iași), după intrarea în producție fără nici un concurs din partea statului.

Numărul extrem de mic al cadrelor pregătite special pentru sectorul viticol și nivelul scăzut al acestora, demonstrează că burghezo-moșierimea avea nevoie de vătafi și rîndași, iar nu de cadre în măsură să ajute dezvoltarea viticulturii.

In anii puterii populare, învățămîntul agricol a fost reorganizat și adaptat condițiilor de dezvoltare și transformare socialistă a agriculturii. Astfel, în numai 15 ani, cîți s-au scurs de la eliberare, s-au pregătit 116.565 cadre de specialitate din care: 79.437 provenite din școli profesionale, 25.760 din școli medii și 11.468 cu pregătire superioară.

Cifrele menționate arată că numai în curs de 15 ani regimul democrat popular a pregătit de aproape șase ori mai multe cadre decît regimul burghezo-moșieresc în toată existența sa. In această perioadă s-a acordat atenție deosebită pregătirii cadrelor de specialiști pentru nevoile sectorului viticol. Din totalul de 116.565 de cadre pregătite pentru agricultură, 4.852 revin sectorului viticol. Din acestea 1.072 au pregătire superioară, 1.438 pregătire medie și 2.342 pregătire inferioară.

Paralel cu dezvoltarea sectorului viticol, sector important în economia națională, trebuind pînă în 1970 să cuprindă cel puțin 300.000 ha, s-a dezvoltat și se dezvoltă continuu și pregătirea cadrelor pentru viticultură. Așa, de pildă, în anul școlar 1959/1960 funcționează 19 școli profesionale viticole cu 665 de elevi, 5 școli medii viticole cu 350 elevi, o facultate de horticultură-viticultură (București) cu peste 400 de studenți și o secție corespunzătoare la Iași cu peste 100 de studenți.

Cadrele de specialiști pregătite în anii puterii populare pentru nevoile sectorului viti-vinicol au contribuit și contribuie la dezvoltarea continuă a viticulturii prin extinderea suprafețelor și organizarea pe baze socialiste a viticulturii, prin refacerea viilor cu productivitate scăzută, prin elaborarea unor măsuri agrotehnice corespunzătoare ridicării producției la ha, îmbunătățirii calității producției și reducerii prețului de cost.

Muncind cu avînt, ei răspund astfel chemării partidului și guvernului de a face să se dezvolte continuu viticultura, această importantă ramură a economiei noastre naționale.

PENTRU 3.000—3.500 DE LITRI DE LAPTE PE CAP DE VACA, PENTRU SUB 1 LEU PREȚ DE COST PER LITRU

De la primipare: 3.400 litri de lapte în medie pe cap de vacă — 93 de bani prețul de cost per litru

La începutul anului 1958, cînd a luat ființă, gospodăria agricolă de stat Șandra nu avea nici o vacă de lapte. Avea în schimb la secția Pusta Biled tineret taurin de diferite vîrste. Primele șase vaci au intrat în producție la sfîrșitul anului trecut. Curînd au fătat și altele. Acum, gospodăria are 85 de vaci de lapte și încă 13 juninci aflate în ultimele luni de gestație. Așadar, gospodăria a început anul 1959 fără să fi avut măcar o singură vacă în a doua perioadă de lactație.

Aceasta fiind situația, gospodăria a primit prin plan sarcina de a obține o producție medie de numai 2.400 de litri de lapte pe cap de vacă furajată. S-au obținut însă 3.400. Creșterea producției a mărit desigur cheltuielile de furajare. Procentul de sporire a cheltuielilor fiind mult mai mic decît procentul de creștere a producției, prețul de cost al laptelui a fost redus față de plan cu 43 de lei la hectolitru.

Cum de au fost obținute asemenea rezultate? Mulgătorii de la G.A.S. Șandra spun că „dacă n-ai îngrijit bine vaca înainte de fătare poți să te dai după aceea și peste cap și tot n-ai să ai lapte mult". Este clar deci că ei acordă vacilor o atenție deosebită înainte de a făta. In ce constă această atenție? Cu junincile aflate în ultimele 2-3 luni de gestație se formează loturi separate. Aceasta pentru a li se putea da o îngrijire diferită de cea care este dată celorlalte animale. Din rația junincilor gestante se scot treptat furajele apoase și voluminoase și se introduc tot treptat nutrețuri cu un conținut mai bogat în proteine. In ultima lună de gestație se renunță complet la furajarea cu porumb siloz, dar se mărește rația de porumb boabe și concentrate industriale, care se dau în cantitățile necesare unei vaci cu o producție zilnică de 10-12 litri. Din rația junincilor gestante nu lipsește fînul de leguminoase în vreme de iarnă și lucerna verde în timpul verii. Ingrijirea corporală zilnică, masajul ugerului, plimbările frecvente, fac parte, de asemenea, din pregătirea junincilor pentru fătare. După fătare, junincile sînt mulse de 5 ori pe zi și furajate în raport cu producția și greutatea corporală. Deoarece junincile se află încă în creștere, rația de întreținere și producție e suplimentată cu circa 2 unități nutritive. Aceasta le permite să-și continue creșterea în greutate. In sfîrșit, imediat după fătare, junincile primesc un surplus de rație și pentru stimularea producției.

La G.A.S. Șandra diferențierea rației se face așadar, pe baza a patru criterii. In momentul de față o junincă de 500 de kg primește 4,6 u.n. pentru întreținere, 0,46 u.n pentru fiecare litru de lapte și circa 2 u.n. pentru creșterea în greutate. In afara numărului de unități nutritive, gospodăria ține seama la întocmirea rațiilor și de raportul științific care trebuie să existe între diferite substanțe ca: albumina digestibilă, calciu, fosfor, sare, caroten, substanță uscată.

Rația de concentrate nu se administrează o singură dată pe zi, ci în mai multe taimuri. Desigur că ar fi imposibil sau cel puțin foarte anevoios să se cîntărească de 2-3 ori pe zi concentratele care se dau fiecărei vaci. De aceea, în locul cîntăririi or al împărțirii după ochi care se practică încă în multe gospodării, s-a recurs la distribuirea furajelor pe cap de vacă cu cutii de conserve. In felul acesta furajarea se face strict diferențiat și fără greutate.

Spuneam mai înainte că G.A.S. Șandra a avut numai vaci primipare cărora le da un supliment de furaje pentru a continua să crească în greutate. Cum se face atunci că a obținut un preț de cost atît de redus? Pe lîngă sporirea producției de lapte pe cap de vacă, la reducerea prețului de cost a contribuit prețul la care au fost obținute furajele. Mulgătorii înșiși împart meritul de a fi obținut producții mari și preț de cost redus cu muncitorii din sectorul producției vegetale. Aceștia au dat sectorului zootehnic furaje ieftine și de calitate. Meritul mulgătorilor constă în aceea că au înlăturat complet risipa, au pregătit furajele în așa fel ca să fie bine asimilate și au respectat întocmai rațiile recomandate de literatura de specialitate. In afară de acestea, mulgătorii au pășunat vacile pe marginea unui canal și printre tarlale, pe miriști și porumbiști. Totodată, din mai și pînă la sfîrșitul lui noiembrie a fost folosită prin pășunat, masa verde cultivată. S-a înlăturat astfel transportul, iar consumul de concentrate a fost redus în această perioadă la maximum. Toate acestea au constituit o serioasă rezervă de reducere a prețului de cost. O altă rezervă de reducere a prețului de cost cît și de creștere a producției pe cap de vacă furajată a constat în înlăturarea aproape completă a sterilității. Pe o tablă prinsă de perete în dreptul fiecărei vaci este scrisă data fătării și data probabilă a montării ei.

Aproape totdeauna monta are loc în jurul datei probabile. Buna îngrijire a taurilor a dus la evitarea aproape completă a montelor repetate. Acestea toate au avut drept rezultat sporirea numărului de zile de mulsoare fără prelungirea perioadelor de lactație.

Este în afara oricărei îndoieli că producția de lapte va continua să fie mare și ieftină și în timpul iernii. Nutrețul a fost asigurat în cantitățile și sortimentele necesare.

Măsurile luate de gospodărie precum și situația de anul acesta duc la concluzia că în 1960 — cînd numai 13 vaci vor fi primipare, iar restul în a doua perioadă de lactație — se vor putea obține în medie peste 4.000 de litri de lapte pe cap de vacă furajată. Apoi, datorită faptului că în 1960 numai 13 vaci vor avea nevoie de rații suplimentare pentru dezvoltarea corporală, se vor obține însemnate economii de furaje. Gospodăria nu trebuie să se mulțumească cu creșterea producției și reducerea prețului de cost care au loc automat prin trecerea efectivului de vaci de la situația de primipare la o nouă situație mai favorabilă Muncitorii îngrijitori pot găsi în continuare noi rezerve de sporire și ieftinire a producției. Una din aceste rezerve ține de îmbunătățirea tehnicii mulsului. Acum în gospodărie sînt îngrijitori care mulg zilnic cu cîte 2-3 litri de lapte pe cap de vacă mai mult decît alții numai pentru că respectă întocmai orele de muls și știu să mulgă mai bine. Tehnica perfectă a mulsului trebuie însușită absolut de toți îngrijitorii.

La creșterea producției de lapte și ieftinirea ei pot să contribuie în continuare și muncitorii din sectorul vegetal care mai au încă rezerve serioase de reducere a prețului de cost la lucernă și porumb pentru siloz. Prin recoltarea la timpii optimi ei pot aduce un aport substanțial și la îmbunătățirea calității furajelor.

Peste 4.000 de litri de lapte pe cap de vacă furajată și sub 90 de bani preț de cost per litru sînt indici pe care muncitorii de la G.A.S. Șandra, regiunea Timișoara, îi pot îndeplini cu siguranță.

Știința în sprijinul producției pomicole

Prof. N. CONSTANTINESCU
șeful secției de pomicultură din I.C.H.V.

In țara noastră activitatea științifică în domeniul pomiculturii a luat avînt abia în anii regimului democrat-popular. Datorită sprijinului puternic și multilateral acordat de partid și de guvern acestui sector de activitate, au fost create condiții din ce în ce mai bune pentru dezvoltarea cercetărilor științifice în pomicultură. O deosebită atenție a fost dată an de an pregătirii temeinice a unui număr sporit de cadre de cercetători. De la 4—5 cercetători, cîți erau în 1948, s-a ajuns în prezent, la un număr de 90 — 95 de cadre științifice care lucrează în pomicultura propriuzisă, protecția pomilor, în agrochimie, biochimie, fiziologie etc.

Totodată, a fost acordată o grijă deosebită măririi numărului și înzestrării stațiunilor experimentale pomicole. In 1948 existau în țară numai 2 stațiuni experimentale pomicole: Strehaia și Fălticeni. Astăzi avem o rețea de peste 15 stațiuni pomicole sau mixte în fruntea cărora se află tînărul institut de cercetări hortiviticole (I.C.H.V.). La acestea se adaugă și bazele experimentale ale catedrelor universitare de pomicultură.

Anul 1959 a însemnat un nou pas înainte în dezvoltarea științei pomicole. Forțele cercetătorilor de la I.C.H.V. s-au unit cu ale celor de la Secția pomicolă a Institutului de cercetări agronomice (I.C.A.R.). Prin trecerea acesteia din urmă la I.C.H.V., s-a coordonat mai bine tematica, s-a creat o bază tehnico-materială mai bine înzestrată, sau întărit colectivele de muncă respective.

In 1959 au rodit pentru prima, a doua sau a treia oară numeroși hibrizi de perspectivă. Din aceștia au fost aleși noi elite din care vor rezulta viitoarele soiuri. Se întocmesc formele pentru introducerea în culturile de concurs a unor hibrizi de elită cum sînt: la măr, Parmen auriu x Ionathan, Frumos galben x Ionathan + Delicios roșu, Ionathan x Mașanski, Banane de iarnă x Călugăresc, Ananas x Crețesc, Crețesc x Ionathan ș. a. m. d. La păr, Untoasa Hardenpont x Dr. Lucius și Busuioaca x Clapp; la piersic, J. H. Hale x Elberta (2 elite); la vișin, hibidul dublu Spaniole x Prunus fructicoza x Timpurii engleze; la prun, Tuleu gras x Renclod negru nr. 1 și nr. 2; la cais, hibrizii elită denumiți „Pioner", la căpșuni, „București 500". Acești hibrizi au fost obținuți de amelioratorii de la secția pomicolă a I.C.H.V., de la stațiunile experimentale I.C.H.V. Cluj, Voinești, Bistrița și secția pomicolă Mărculești precum și de cei de la catedra de pomicultură a Institutului agronomic din București.

Experiențele de agrotehnică pomicolă inițiate pe o treaptă metodologică superioară, începute în 1958, n-au întîrziat să-și arate anul acesta roadele. Astfel, la stațiunea Voinești, regiunea Pitești, livada de meri Ionathan (în al 7-lea an de rodire regulată) a atins producția record de 52.000 kg. la ha. De asemenea la stațiunea Bistrița s-a obținut în 1959 o recoltă record de 63.000 kg mere la ha.

La stațiunea Istrița, regiunea Ploești, recoltele de prune obținute la experiențele în complex, au variat, după sol, între 12.000 și 20.000 kg la hectar, iar la punctul de sprijin de la G.A.S. Săftica, regiunea București, s-au realizat 12.400 kg caise și pînă la 13.200 kg prune la ha.

In 1959 a fost rezolvată în mod definitiv vechea și spinoasa problemă a altoirii nucului direct în pepinieră, făcîndu-se primii pași în direcția introducerii metodei în producție.

Cercetătorii din sectorul pomicol au urmărit anul acesta un număr însemnat de teme și subteme strîns legate de nevoile producției. Au fost obținute rezultate însemnate privind sistemele cele mai potrivite pentru formarea coroanei la pomi, complexul agrotehnic necesar grăbirii procesului de producție și obținerii unor producții sporite la materialul săditor pomicol, organizarea terenurilor în pantă prin terasare și alte sisteme. Au fost obținute noi rezultate privind cultura irigată a pomilor ș.a.m.d.

Rezultate parțiale sau definitive au obținut cadrele didactice de la catedrele de pomicultură ale Institutelor agronomice din Iași, Cluj, Timișoara și Craiova; la acesta din urmă s-a studiat mai ales problema culturii pomilor pe nisipuri. O contribuție însemnată la rezolvarea unor probleme de pomicultură, au adus lucrările de disertație ale aspiranților de la aceste catedre.

Pe linia difuzării în producție a rezultatelor științifice, secția de pomicultură din I.C.H.V. și mai ales stațiunile exterioare, au obținut în 1959 succese importante. A crescut numărul punctelor de sprijin experimentale la peste 20, iar al loturilor demonstrative din gospodăriile agricole de stat, gospodăriile colective și gospodăriile agricole individuale, la peste 200. Pe lotul demonstrativ de la G.A.S. Lăicăi, regiunea Pitești, au fost obținute, în ultimii 3 ani, 16.000—18.000 kg mere la hectar.

Și în 1960 cercetătorii din sectorul pomicol urmăresc obiective însemnate. Printre acestea un loc de frunte îl vor ocupa obținerea de producții record de fructe, înființarea de plantații noi experimentale și de producție cu pomi pitici și semipitici; stabilirea metodelor de îngrășare a pomilor cultivați în țelină. Vom urmări, de asemenea, lărgirea și aprofundarea agrotehnicii pomilor pe terase, altoirea nucului în coroană, mecanizarea culturii pomilor, stabilirea celor mai bune metode de cules, sortat, ambalat, transportat, păstrat și de uscare a fructelor și altele. In același timp intenționăm să dezvoltăm studiile teoretice de biologie pomicolă, folosind, eventual, izotopi radioactivi și iradierea polenului și semințelor de pomi.

In domeniul agriculturii

U.R.S.S. VA ÎNDEPLINI PLANUL SEPTENAL ÎNAINTE DE TERMEN

După cum se știe, de curînd a avut loc Plenara C.C. al P.C.U.S. In hotărîrea cu privire la dezvoltarea agriculturii, Plenara a constatat că în prezent există toate condițiile necesare pentru a ajunge din urmă și a întrece în viitorii cițiva ani S.U.A. în ceea ce privește producția de carne, lapte și unt pe cap de locuitor. A constatat, de asemenea, că întrecerea socialistă care se desfășoară în întreaga țară demonstrează că sarcinile planului septenal, în domeniul dezvoltării agriculturii pot fi îndeplinite înainte de termen.

In vederea atingerii acestor țeluri, Plenara a luat o serie de măsuri. Astfel, s-a stabilit că pentru a se obține cel puțin 10—11 milioane puduri de cereale pe an, se vor extinde semănăturile de culturi cerealiere prin valorificarea de noi terenuri și se va ridica nivelul agrotehnic. Se vor lua măsuri în vederea extinderii suprafețelor cultivate cu sfeclă de zahăr, bumbac și alte plante tehnice precum și în vederea sporirii producției la hectar.

După cum subliniază hotărîrea, datorită măsurilor ce vor fi luate și a avîntului cu care vor lucra oamenii muncii din agricultura U.R.S.S., producția de carne prevăzută în planul septenal (16 milioane tone) va fi îndeplinită în 1963, adică cu 2 ani înainte de termen.

Constatind că pentru rezolvarea sarcinii de a ajunge din urmă S.U.A. în ceea ce privește producția de carne pe cap de locuitor este necesară o producție de 20—21 milioane tone, Plenara C.C. al P.C.U.S. cheamă pe toți lucrătorii din agricultură să producă suplimentar 4—5 milioane tone de carne peste prevederile planului septenal.

Fiecare raion, fiecare colhoz și sovhoz trebuie să elaboreze măsuri care să ducă la îndeplinirea înainte de termen a sarcinilor septenalului; să acorde o deosebită atenție asigurării îndeplinirii și depășirii sarcinilor în ceea ce privește producția agricolă, în 1960 — cel de al doilea an al septenalului.

Plenara C.C. al P.C.U.S. a aprobat, de asemenea, propunerile cu privire la reducerea prețului de cost al producției de bumbac brut, frunze de ceai, culturi de bostănărie, viță de vie, fructe și lînă în colhozuri și sovhozuri și propunerile cu privire la reducerile prețurilor de achiziții la unele produse agricole pe care colhozurile le vînd statului. Aceste prețuri se vor apropia de prețurile de predare a produselor sovhozurilor, ceea ce va permite să se reducă în viitor prețurile de stat cu amănuntul la mărfurile de consum popular și să se ridice și mai mult nivelul material de trai al poporului sovietic.

Pornind de la actualul nivel de dezvoltare a gospodăriei obștești, Plenara C.C. al P.C.U.S. socotește necesar să se sporească pe baza hotărîrilor adunărilor generale ale colhozurilor, cota-parte din veniturile bănești destinate fondurilor indivizibile ale colhozurilor. E necesar ca mijloacele bănești ale acestor fonduri, să fie folosite în primul rînd pentru achiziționarea de mașini și utilaje, pentru construcții și pentru alte măsuri care asigură avîntul rapid al economiei colhozului, precum și pentru construcția de case pentru colhoznici, plătibile în rate.

Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.U.S. se ocupă, de asemenea, de problema ridicării colhozurilor slabe sub raport economic, la nivelul celor fruntașe. Pentru a se atinge acest țel, se recomandă întărirea acestor gospodării cu cadre calificate și experimentate.

Plenara C.C. al P.C.U.S. a stabilit, de asemenea, măsurile pentru mecanizarea continuă, multilaterală a producției agricole.

Plenara a constatat că în perioada care a trecut de la Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. și pînă acum, adică în mai puțin de un an, au fost obținute succese importante în dezvoltarea industriei și agriculturii. După ce arată că în primele 11 luni ale anului 1959 s-au produs peste plan produse industriale în valoare de peste 40 miliarde ruble, că în acest timp, producția industrială a U.R.S.S. a crescut cu 11,3 la sută față de perioada corespunzătoare a anului 1958, Hotărîrea plenarei C.C. al P.C.U.S. stabilește că cifrele de control privitoare la industrie stabilite anterior pentru anul 1960, pot fi depășite considerabil. In hotărîre se constată că sovhozurile și colhozurile au însămînțat în anul 1959, cu aproape 40 milioane hectare mai mult decît în 1953. In ciuda secetei care a bîntuit într-o serie de mari regiuni cerealiere, statul a achiziționat în anul acesta o cantitate suficientă de cereale.

In primele 11 luni ale anului 1959, producția de carne a crescut în sovhozuri și colhozuri cu 32 la sută, cea de lapte cu 15 la sută, cea de ouă cu 25 la sută, iar cea de lînă cu 11 la sută. Producția de lapte din U.R.S.S., pe 1959 va întrece cu peste 5 milioane tone producția globală de lapte din S.U.A. Producția de unt pe cap de locuitor din U.R.S.S. va fi de 4 kg. față de 3,7 kg în S.U.A.

Realizările obținute, condițiile create de statul sovietic, entuziasmul de care dă dovadă poporul sovietic constituie garanții sigure că planul septenal în domeniul agriculturii va fi îndeplinit înainte de termen. Plenara C.C. al P.C.U.S. face un călduros apel la toți oamenii muncii din agricultura U.R.S.S. să muncească cu avînt, pentru a traduce în viață această măreață sarcină, contribuind astfel la asigurarea unui belșug din an în an mai mare, la ridicarea continuă a nivelului de trai al poporului sovietic.

Din R. D. Germană

„Să lucrăm, să învățăm și să trăim în chip socialist"

In prezent, 2.000 de brigăzi din agricultura și silvicultura R. D. Germane, cuprinzînd 25.000 de membri din cooperativele agricole de producție, S.M.T.-uri, gospodării agricole de stat etc. se află în întrecere pentru dobîndirea titlului de „Brigadă socialistă de muncă". Intrecerea se desfășoară sub lozinca: „să lucrăm, să învățăm și să trăim în chip socialist". Cu alte cuvinte, membrii celor 2.000 de brigăzi și-au propus ca în tot ceea ce fac, atît în timpul orelor de program, cît și în afara lor, să se călăuzească după principiile moralei socialiste.

Dar să explicăm mai amănunțit conținutul acestei lozinci:

A munci în chip socialist înseamnă a dovedi o înaltă morală socialistă, a aplica noile metode științifice și tehnice în munca de zi cu zi, a depăși planul la toți indicii de producție, a lupta pentru a efectua lucrări de bună calitate, pentru a înlătura orice pierderi și timpi morți în procesul de producție și pentru a ridica necontenit productivitatea muncii. A lucra în chip socialist înseamnă să-ți ajuți pe tovarășul de muncă rămas în urmă, pentru ca împreună cu întregul colectiv să pășești înainte spre noi realizări.

A învăța în chip socialist înseamnă să ții pasul cu vremea, să-ți însușești tehnica nouă, înseamnă să introduci toate metodele noi în producție, să cunoști două sau mai multe meserii și bineînțeles să-ți ridici necontenit nivelul cultural și profesional.

A trăi în chip socialist înseamnă să îndeplinești directivele partidului clasei muncitoare. Principalul în această privință îl constituie respectarea moralei proletare. A trăi după principiile socialiste înseamnă a duce o viață de familie exemplară, a da copiilor tăi cea mai bună educație. Viața trăită în chip socialist este o viață fericită, entuziastă și frumoasă, o viață spre care tinde oricare om al muncii din R. D. Germană.

Desigur nu este ușor să atingi asemenea țeluri. Pentru aceasta este nevoie de o muncă de educare permanentă a oamenilor, de o luptă susținută împotriva mentalităților vechi. E tocmai ceea ce și-au propus să facă membrii celor 2000 de brigăzi care se întrec pentru dobîndirea titlului de „Brigadă socialistă de muncă".

Lozinca sub care se desfășoară întrecerea a fost concretizată într-o serie de angajamente prevăzute în contracte încheiate în cadrul brigăzilor. Un astfel de contract au încheiat, de pildă, și tractoriștii din brigada 1 de la S.M.T. Badrina împreună cu membrii cooperativelor agricole de producție „Leinethat" din Sausedlitz. Intre altele, contractul prevede ca membrii cooperativei împreună cu tractoriștii să ducă o muncă susținută de lămurire pentru ca toți țăranii muncitori cu gospodării individuale din comună să se înscrie în cooperativa agricolă de producție. O serie de angajamente se referă la sporirea producției și productivității muncii, la sporirea producției de carne, lapte, la aplicarea pe scară largă a regulilor agrotehnice și a folosirii din plin a mecanizării în vederea ridicării producției la hectar.

Aceasta în ceea ce privește munca.

In legătură cu ridicarea nivelului profesional și cultural au fost prevăzute de asemenea angajamente concrete, atît pentru membrii cooperativei agricole de producție, cît și pentru tractoriști. Tov. Werner, de pildă, s-a angajat să obțină pînă la 31 decembrie 1960 brevetul de tractorist. Restul membrilor brigăzii au de-acum acest brevet. Pînă la 31 martie 1960, tov. Rassberger și Ihms își vor da examenul de lăcătuș. Tov. Wille și-a luat angajamentul ca pînă la sfîrșitul anului 1960 să dea examenul de maistru. Tovarășii Tross și Panicke, membri ai cooperativei agricole de producție, și-au propus ca pînă în anul 1961 să se califice ca buni agricultori, iar tov. Dube B. să dobîndească titlul de maistru de cultură. In același timp, tov. Dube B. s-a înscris la școala de zidari, iar tov. Essig se califică în domeniul mașinilor speciale. Este prevăzut ca în perioada 1960—1962 un tovarăș să se califice ca maistru în creșterea porcilor.

Relațiile socialiste dintre membrii cooperativelor agricole de producție și tractoriști vor fi întărite prin mai buna conlucrare dintre ei, prin respectarea cu strictețe a sarcinilor izvorîte din statutul cooperativei, prin ținerea regulată a consfătuirilor de producție și prin participarea membrilor brigăzii de tractoriști la toate adunările generale ale cooperativei de producție.

Contractul prevede și angajamente în legătură cu înfrumusețarea comunei, cu modul de comportare al membrilor respectivi în societate, în relațiile de familie.

In R. D. Germană întrecerea pentru obținerea titlului de „Brigadă socialistă de muncă" este încă tînără. Dar ea cuprinde pe zi ce trece mase tot mai largi de oameni ai muncii din agricultură și silvicultură care participă cu elan sporit la înfăptuirea planului de șapte ani al R. D. Germane.

ADOLF RAASE
ziarist din R. D. Germană

Soarta tristă a fermierilor în S.U.A.

Soarta fermierilor din Statele Unite, prezentată de propaganda imperialistă, pare ceva de basm. Oameni fericiți, bine îmbrăcați și plini de sănătate, veseli și joviali — iată cum prezintă apologeții dolarului pe cei care muncesc din zori pînă noaptea tîrziu pentru agonisirea unei bucăți de pîine. Dar nu întotdeauna soarta fermierilor formează obiectul atenției propagandei oficiale. Sînt uneori luni și ani de-a rîndul, cînd despre ei nu se suflă nici un cuvînt. Cînd însă începe campania electorală, începe să se vorbească și despre fermieri.

Iată un episod petrecut zilele trecute în satul Oklahoma. El se leagă de o dispoziție mai veche a ministrului ocrotirii sănătății din S.U.A. care a interzis să se vîndă sucul de răchițele, deoarece ar fi purtătorul baccilului cancerului. In felul acesta, s-a adus un imens prejudiciu fermierilor din Oklahoma, care cultivă plantele din care se extrage acest suc. Numeroși fermieri din statul respectiv, nemaiputînd face față cheltuielilor, au fost ruinați și azvîrliți pe drumuri de către băncile creditoare. A început însă campania electorală și unii candidați la postul de președinte, știind necazurile fermierilor din Oklahoma, au căutat să profite de ele. Astfel, Nixon, vicepreședintele S.U.A., după ce a poposit la Oklahoma a băut, în văzul tuturor, patru pahare de suc de răchițele. Pretendentul din partea partidului opus, Kennedy a făcut și el un turneu prin Oklahoma și voind să-l întreacă pe Nixon a băut o jumătate căldare de suc de răchițele.

Aceste demonstrații ale candidaților în goană după voturi nu vor putea cît de cît să îmbunătățească însă soarta fermierilor. Va trece campania electorală și fermierii vor fi dați uitării. Regimul capitalist, cu racilele sale, nu-i va uita însă.

*

Numele fermierului american Allan Moran, proprietarul unei ferme de păsări din California, ar fi rămas probabil necunoscut, dacă la 29 septembrie 1959 nu și-ar fi pus capăt zilelor. De ce oare se sinucide un fermier în America? Să vedem ce scrie ziarul american „Chronicle", care relatează acest gest tragic: „Moran a strîns o sumă de bani și și-a cumpărat o fermă de păsări. Cu toate că banii realizați din vînzarea ouălelor nu reprezentau ceea ce sperase el, reușea totuși să facă față nevoilor. Dar prețul ouălelor a scăzut, iar al hranei păsărilor a crescut. Au crescut și datoriile. Moran a fost nevoit să vîndă păsările pentru a-și plăti datoriile. Pierzînd ori ce speranță, Moran s-a aruncat de pe podul Poarta de Aur în golful San Francisco".

Allan Moran nu este singurul fermier american care, ajuns la desnădejde se sinucide. Doar în S.U.A. anual sînt zeci și sute de mii de fermieri, care, nemaiputînd face față concurenței și impozitelor enorme datorită cursei înarmărilor, sînt ruinați, fermele lor sînt vîndute, iar ei rămîn pe drumuri.

Ce soartă au acești fermieri fără ferme? Ei devin muncitori agricoli nomazi, care reprezintă categoria cea mai oropsită în S.U.A.

In statul Michigan au sosit în vara acestui an 85000 de lucrători pentru culesul roșiilor și căpșunilor. Ei au venit împreună cu soțiile și cu copiii care muncesc alături de părinți, începînd de la vîrsta de 9 ani. „Sub această vîrstă nu-i angajez" — se apăra un patron întrebat de corespondentul ziarului „Christian Science Monitor". Era greu de știut — relata ziarul — dacă omul spunea adevărul, deoarece așa cum stăteau răspîndiți pe cîmpul de căpșuni, cu un genunchi pe pămînt, încheboșați, culegînd și sortînd fructe de a căror cantitate și calitate depinde salariul lor, toți păreau foarte mici, dar și îmbătrîniți înainte de vreme. Muncitorii cu mulți copii au căutare, întrucît copiii primesc un salariu mai mic. „Viața lor, ca și a celorlalți muncitori sezonieri seamănă cu viața unor sclavi" — scria „The Worker".

Dar poate cele relatate de ziarele respective sînt cazuri izolate. Să vedem în continuare și alte dovezi asupra vieții pe care o duc acești dezmoșteniți ai soartei din S.U.A., care sînt muncitori agricoli sezonieri. Referindu-se la ei și la familiile lor, o broșură publicată de comitetul național consultativ pentru problemele muncii agricole îi numește „ființe dintre cele mai oropsite și lipsite de orice sprijin" din Statele Unite. Potrivit datelor cuprinse în broșură, în anul 1958, în S.U.A. au muncit pe ogoarele fermelor 227.000 copii în vîrstă de 10—13 ani. Iată cum descrie în continuare această broșură viața unor așezăminte ale muncitorilor sezonieri: „In apropierea barăcilor stau mormane de gunoaie și tot felul de resturi de la bucătăria unde gătesc adesea mai mult de 15 gospodine la două mici plite, nu există nici un fel de ustensile, nu există apă, geamurile sînt sparte și toate acestea pe un timp de ger".

Muncitorii agricoli sînt lipsiți de orice asistență medicală. Broșura citează următoarea declarație a unui medic, dr. Garcia: „Intr-o zi, un băiețaș a venit la mine și m-a rugat să merg cu el s-o văd pe mama lui bolnavă. M-am dus la locuința lor — o cocioabă cu o singură încăpere. Mama copilului era pe moarte; în același pat cu ea, se aflau șase copii. Toți erau stropiți cu sîngele care curgea din gura mamei bolnavă în ultimul grad de tuberculoză".

Acestea sînt doar cîteva aspecte din viața zbuciumată a fermierilor americani. Ele ne amintesc de trecutul nu prea îndepărtat, cînd în țara noastră burghezia și moșierimea condamnau pe muncitorii și țăranii de pe spinarea cărora strîngeau saci grei de aur, la mizerie și înfometare. Acele timpuri au apus însă la noi pentru totdeauna și odată cu ele bolile sociale, sărăcia și analfabetismul.

R. P. BULGARIA

Constructorii socialismului la sate

Un sprijin puternic în dezvoltarea agriculturii socialiste din R.P. Bulgaria îl dau țărăncile. Ele depun o muncă plină de devotament în vederea întăririi cooperativelor agricole de muncă. Ele nu s-au dat înapoi nici de la cele mai grele munci. Au muncit din tot sufletul, fiindcă s-au încrezut în cuvîntul Partidului Comunist Bulgar, care a arătat că drumul spre agricultura colectivizată este unicul drum al țăranilor spre o viață îmbelșugată și fericită.

Și pe harnicele noastre cooperatoare le găsim în primele rînduri. Ele nu se sperie nici de vînturile reci, nici de negurile lui decembrie. Sapă canale de irigație în rînd cu bărbații, lucrează pămîntul cu avînt, pentru a-l face să dea o recoltă tot mai îmbelșugată. Sînt cunoscute în întreaga Bulgarie și chiar peste hotare cele șapte Eroine ale Muncii Socialiste care lucrează în agricultură. Alături de ele, sute de purtătoare a ordine diferite și medalii, sub îndrumarea și conducerea partidului, muncesc cu avînt pentru a crea o viață nouă în R.P. Bulgaria, an de an tot mai luminoasă și mai fericită. In anul trecut, șefa de brigadă Ianca Velicicova din gospodăria agricolă a satului Oreștet, regiunea Hascovo, a fost distinsă cu ordinul „Ghiorghi Dimitrov". „Ordinul Național al Muncii" de aur a fost conferit la patrusprezece cooperatoare, iar „Ordinul Național al Muncii" de argint la 83 de cooperatoare.

Calificarea și ridicarea femeilor în munci de răspundere este ceva obișnuit în Bulgaria nouă. Fosta partizană Vesa Popova — este astăzi o pricepută agronomă la cooperativa agricolă de muncă din satul Izvorul adînc, regiunea Plovdiv. Numărul femeilor care s-au calificat ca agronomi, zootehnicieni, medici veterinari etc., este foarte mare. Multe dintre femei sînt, de asemenea, membre ale consiliilor sfaturilor populare, brigadiere, în cooperativele agricole de producție, conducătoare de ferme și șefe de grupă. Un număr foarte mare dintre acestea s-au distins în muncă aflîndu-se printre fruntașii în agricultură.

Țăranca bulgară se bucură de mari realizări pe tărîm social. La sate funcționează maternități și case de nașteri. De la 6 case de nașteri, cîte erau înainte de 9 septembrie, 1944, sînt astăzi aproape 800. Există astăzi 570 de cămine de copii permanente, iar în vara anului 1959 au fost deschise grădinițe de copii sezoniere aproape în toate satele. Femeile se bucură de drepturi egale cu ale bărbaților. La muncă egală, primesc plată egală. Țărăncile care au împlinit vîrsta de 55 de ani se bucură de dreptul la pensie.

Succesele obținute de țăranca bulgară în lupta pentru o viață mai bună nu pot fi numărate. In viitor, succesele vor fi și mai mari. Reducerea termenului de îndeplinirea planului cincinal și realizarea unui salt în dezvoltarea economiei din R.P. Bulgaria, vor crea condiții ca fiecare sat să aibă o rețea largă de cantine și restaurante accesibile tuturor, băi, brutării, spălătorii. In gospodăria țărănească va fi folosită și mai mult electricitatea. An de an, munca femeii de la țară va fi ușurată dîndu-i posibilitatea să devină un adevărat educator al copiilor ei — conducătorii de mîine ai comunismului.

Femeile din satele R.P. Bulgariei sînt conștiente că cu cît situația economică a țării va fi mai înfloritoare, cu atît și nivelul de trai al poporului va fi mai ridicat.

De aceea, ele sînt în primele rînduri și muncesc cu hotărîre pentru a contribui la sarcinile puse în fața agriculturii socialiste, de a fi mărită producția și de a fi îndeplinit planul cincinal în trei ani. Hotărîrea de a îndeplini această poruncă a partidului izvorăște din propria lor inimă, din încrederea profundă față de partidul iubit, care conduce poporul bulgar cu mînă sigură pe calea spre belșug și lumină. Ele știu că de munca lor și a întregului popor depinde viitorul lor și al copiilor lor, de munca lor depinde contribuția pe care o pot aduce la apărarea păcii în lume. Și, într-adevăr, nu precupețesc nimic din tot ce pot da, pentru ca soarele păcii și al belșugului să lumineze și mai strălucitor pe cerul Bulgariei noi.

Colectivistele bulgare știu că munca și eforturile lor vor fi rodnice numai unite cu munca și eforturile femeilor din întregul lagăr socialist. De aceea, ele întîmpină cu bucurie știrile despre succesele surorilor lor țărance din R. P. Romînă și din alte țări socialiste. Ele citesc cu însuflețire și se entuziasmează de viața nouă care a pășit în satul romînesc.

M. KIURKCIEV

Lichidarea analfabetismului în rîndurile țăranilor chinezi

Potrivit unor date aproximative, la cercurile pentru lichidarea analfabetismului, la școlile elementare sau medii serale, învață 50 milioane de țărani în vîrstă pînă la 40 de ani. Un număr deosebit de mare de adulți din mediul rural învață în lunile de iarnă.

Iarna țăranii învață în medie 1—2 ore pe zi. In multe locuri învățămîntul durează tot anul. Totuși, în lunile de vară, se rezervă mai puține ore învățăturii. Țăranii trebuie să cunoască cel puțin 1500 hieroglife, iar muncitorii — 2000.

Provincia Henan din China Centrală este fruntașă sub acest aspect. Un număr de 9.400.000 oameni, de aici învață în cercuri de alfabetizare sau în școli serale. In regiunea autonomă Mongolia Interioară în cercurile de alfabetizare și în școlile serale învață 1.400.000 oameni.

In multe localități rurale și într-o serie de județe neștiința de carte a fost lichidată în rîndurile majorității populației. Mulți din aceia care au învățat recent carte au și devenit agrotehnicieni, calculatori sau zootehniști.

Cronica unei așezări de pe malul Borcei

(Urmare din pag. 1-a)

mă alege deputat, alegătorii mi-au zis: „Ești orășean și poate ți-e greu la noi. Poate vrei să pleci. Noi credem că n-o să pleci, de aceea te și alegem deputat. Și te mai alegem gîndind că putem face și aici ce-i la oraș".

Cocargeaua n-a ajuns chiar să semene în totul cu orașul. Are lumină electrică în 30 la sută din casele satului, are maternitate cu zece paturi, staționar cu 20 de locuri, dispensar, cinematograf și cămin cultural cu echipe de teatru și dansuri: „Corul numără 80 de persoane. Calitatea mărfurilor din magazinele cooperativei este la fel de bună ca a celor care se vînd la Fetești, iar croitorii de la atelierul deschis în comună nu sînt mai puțin pricepuți decît cei din Constanța".

N-am să înșir tot ce s-a înfăptuit în ultimii ani în Cocargeaua. Ar fi prea lungă lista înfăptuirilor. Despre baia comunală însă, trebuie neapărat să scriu.

— Baie ca a noastră...

Așa încep oamenii din Cocargeaua să vorbească despre baia lor pe care o consideră o importantă realizare.

Ce-i drept, baia a fost ridicată cu multe dificultăți. Las la o parte faptul că a costat sute de mii de lei. Au existat și dificultăți de altă natură.

— Ce ne trebuie baie? Se spală fiecare acasă, în postavă. Iar cui nu-i place să se spele nici cu baie în sat n-o să fie mai curat. Doar n-o să-l ia președintele de mînă și să-l vîre în cadă.

— Cu unii a trebuit să ducem muncă de lămurire ca pe vremea cînd înființam gospodăria colectivă. Pînă la urmă, i-am convins și uite baia.

Tovarășul inginer Ion Nicolae este și el mîndru de baia comunală. Mă poartă prin sala dușurilor, prin sala căzilor, prin vestiar și prin alte încăperi.

— Baie ca a noastră...

— Ca a dv. de unde?

— Faci aluzie la faptul că sînt bucureștean de baștină. Ei bine, află că baie ca a noastră din Cocargeaua găsești mai rar. La fel zic doctorii, farmaciștii, inginerii. Nici ei nu s-au născut și au crescut aici, dar ca și mine s-au legat de sat.

*

Toate bune, va spune poate cineva, dar ce au făcut cele două gospodării colective pentru ca satul să-și schimbe înfățișarea?

Ce au făcut? Totul. Au schimbat viața satului și a țăranilor muncitori din temelii. Oamenii își construiesc case cu ce cîștigă în gospodăria colectivă. Apoi, gospodăriile au în grija lor cele trei clădiri ale maternității, dinspensarului și staționarului.

La căminul cultural am văzut sumedenie de instrumente muzicale: țambale, acordeoane, viori, tobe, mandoline. Toate sînt cumpărate din fondul cultural al gospodăriei „7 Noiembrie".

Acum se electrifică încă 20 la sută din comună. Curentul electric este furnizat tot de gospodăria colectivă, iar în primăvară, gospodăria va instala conducte și va aduce apă potabilă în sat. Lucrările pentru aprovizionarea cu apă au și început.

— Mai rămîne să instalăm televizoare și să asfaltăm ulițele. De mă vei întreba atunci cum mă simt am să-ți răspund: ca la București. Și nu va fi în răspunsul meu nici o exagerare.

Inginerul Ion Nicolae muncește să schimbe înfățișarea comunei într-o dublă calitate: de agronom și de vicepreședinte al sfatului popular comunal. Ambele munci i-au adus stima și prețuirea țăranilor muncitori din Cocargeaua.

SPORT

Competiții sportive dotate cu „Cupa 30 Decembrie"

In cinstea zilei de 30 Decembrie, U.C.F.S. raionul Roșiori a organizat un interesant concurs de trîntă la care au participat numeroși tineri din comunele Măldăieni, Dobrotești, Scrioaștea, Belitori, Peretu și de la asociația sportivă „Mecanizatorul" — Școala profesională agricolă din Roșiorii de Vede.

Acest concurs sportiv, dotat cu „Cupa 30 Decembrie", a oferit întreceri deosebit de disputate. Pe primele locuri s-au clasat: **G. Martalogu** (Mecanizatorul), **Marin Petcu** (Mecanizatorul), **Ion Vîlcea**. (Măldăieni), **Mircea Mioranu** (Scrioaștea) și **Ion Toma** (Dobrotești).

Pe echipe, primul loc a fost ocupat de „Mecanizatorul".

*

La Drăgănești-Vlașca, s-a desfășurat zilele trecute un frumos concurs de haltere, dotat cu „Cupa 30 Decembrie", la care au participat o serie de țărani muncitori din comunele Botoroaga, Crovu, Asan Aga etc. Cu acest prilej s-au remarcat **M. Behegea** („Tractorul-Drăgănești), **Gh. Stoica** („Luceafărul"-Asan Aga), **I. Dorobanțu** („Spic de grîu"-Botoroaga).

Concursul s-a bucurat de un deosebit interes în rîndurile tinerilor din Drăgănești, care au cerut să se mai organizeze asemenea competiții de haltere. Ar fi de dorit însă ca halterofilii fruntași de la cluburile sportive din Capitală să sprijine acest frumos început organizînd demonstrații și îndrumînd pe tinerii din Drăgănești.

*

Competiția de fotbal în 6, organizată de clubul sportiv „Recolta" în cinstea zilei de 30 Decembrie a prilejuit meciuri foarte disputate. Reamintim că la această competiție au participat echipe ale asociațiilor sportive care au aderat la clubul sportiv „Recolta". Primul loc și „Cupa 30 Decembrie" a revenit echipei de juniori a asociației sportive „Recolta M. A." Este de subliniat că echipa de juniori „Recolta M.A." cucerește pentru a doua oară „Cupa 30 Decembrie" la fotbal în 6. Despre frumoasa comportare a tinerilor sportivi de la „Recolta M.A." vom reveni.

A fost premiată la „Concursul bilanț"

Pe tînărul profesor de educație fizică, Mircea Popescu, președintele asociației sportive „Avîntul", din comuna Dobrotești, raionul Roșiori de Vede, l-am întîlnit zilele trecute, încărcat cu două pachete voluminoase. Foarte bucuros, acesta ne explica: „Am aici echipament și material sportiv primite ca premiu de la U.C.F.S. regiunea București, cu prilejul „Concursului bilanț" la care ne-am clasat pe locul al doilea pe raion. Este răsplata frumoasei activități desfășurată de membrii asociației noastre sportive din Dobrotești. Ei practică cu multă plăcere oina, fotbalul, atletismul, trînta, șahul etc. In special, oina ca și trînta se bucură aici de o mare popularitate. Echipa de oină din comuna noastră, care este formată din tineri țărani muncitori, s-a clasat pe primul loc la campionatul raionului Roșiori de Vede.

Rezultate bune au obținut și tinerii atleți care au participat la concursurile organizate de U.C.F.S. raionul Roșiori.

In prezent avem peste 400 de membri înscriși în U.C.F.S., care sînt cu cotizațiile plătite la zi. Insă n-am reușit încă să-i antrenăm pe toți membrii într-o activitate sportivă continuă. Rezolvarea acestei probleme constituie una din sarcinile principale ale asociației sportive din comuna Dobrotești. Pe timpul iernii vom organiza o serie de concursuri de șah, tenis de masă și trîntă în sala de sport a noului cămin cultural care a fost inaugurat recent.

CITITORI!

Faceți din timp abonamente la ziarul „AGRICULTURA NOUA" pe anul 1960

Costul unui abonament:

pe 3 luni	lei 5
pe 6 luni	lei 10
pe un an	lei 20

Abonamentele se primesc de către difuzorii de presă din instituții, S.M.T.-uri, gospodării de stat, factori poștali și oficii poștale.

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. București, telefon 17.60.10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".